

ORGANUL SFATORILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XXII nr. 6217

6 pagini — 30 bani

Duminică 11 octombrie 1964

ZIUA PETROLISTULUI

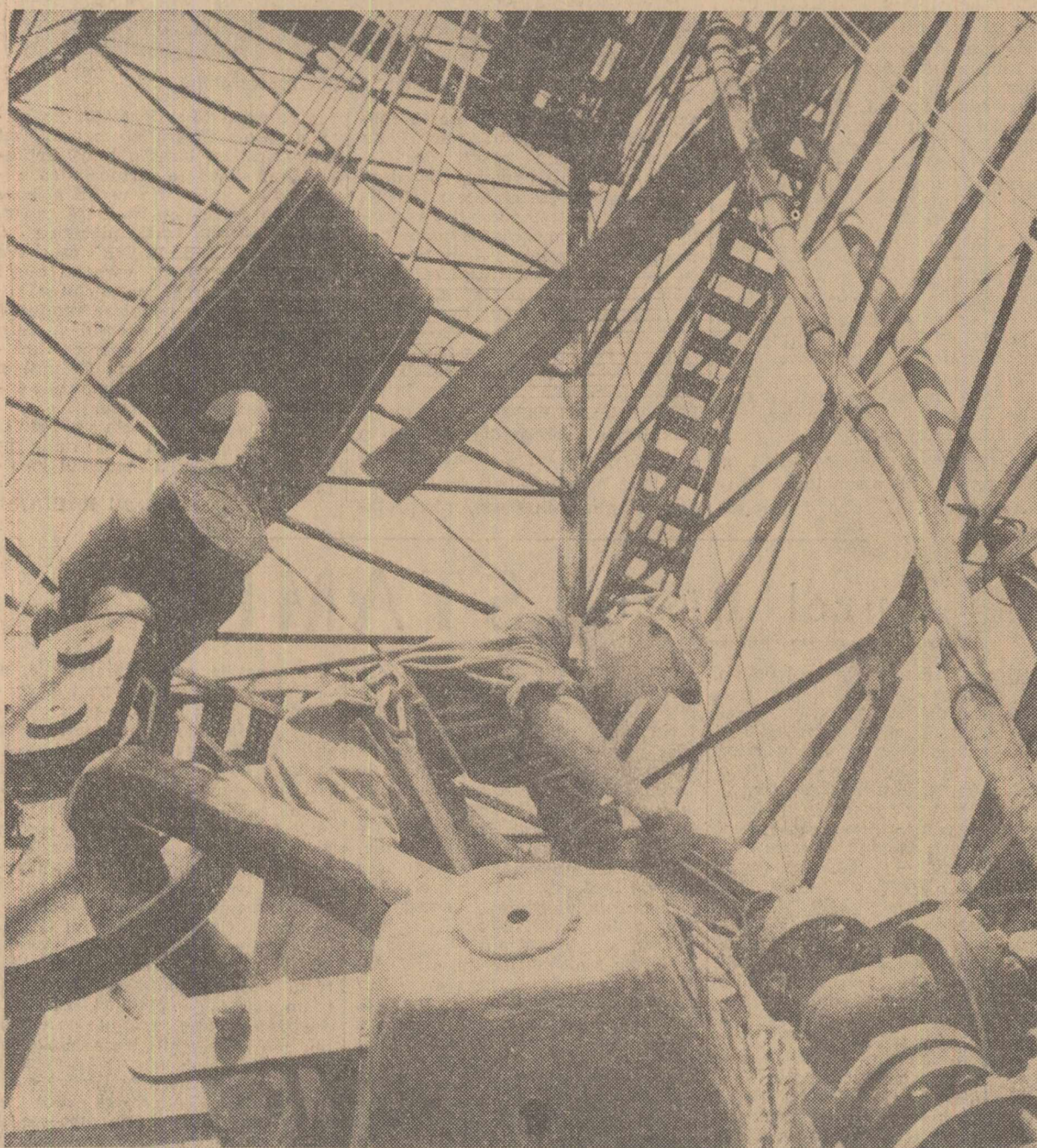

Foto: NICU VASILE

DEZVOLTAREA CONTINUĂ A INDUSTRIEI PETROLIERE

În întreprinderile de foraj, schelele de extracție, rafinării, institutelor de cercetări și proiectări se sărbătorește astăzi „Ziua petrolistului”. La această sărbătoare participă întregul nostru popor, care acordă o înaltă prețuire tradițiilor de luptă ale acestui detașament al clasei muncitoare, muncii sale rodnice, pline de abnegație, pe care o desfășoară pentru a da patriei mai mult țife, pentru valorificarea superioară a marii bogății a țării — petrolul.

„Ziua petrolistului” găsește colectivele de muncă din industria petrolieră angajate în întrecerea socialistă pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan pe anul în curs, pentru asigurarea condițiilor de îndeplinire a planului pe anul 1965. Realizarea acestor obiective va conduce la creșterea în continuare a nivelului producției de țife, la depășirea sarcinilor trasate petrolistilor de către Direcțiile celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Bilanțul primelor opt luni din acest an arată că în sectorul de foraj s-au săpat peste plan circa 5700 metri, în sectorul de extracție planul a fost de asemenea depășit, iar colectivele, rafinăriile au realizat în plus însemnate cantități de produse.

Progresul înfăptuit în sectorul de foraj se datorește folosirii la întreaga capacitate, de către sonderi, a instalațiilor moderne, de înaltă tehnicitate și aplicării metodelor înaintate în tehnica săpării sonderelor. Forajul cu motor de fund a stat în principal în atenția tuturor întreprinderilor de foraj. Ca urmare, anul acesta, peste 63 la sută din volumul metrajului total se sapă prin această metodă. De remarcat sînt succesele obținute de petrolistii Trusului de foraj Moinești care folosind turbina în procentaj de peste 96 la sută din totalul metrajului forat, au realizat în primele opt luni din acest an un metraj cu 12 la sută mai mare ca în aceeași perioadă a anului trecut, au reușit să reducă simțitor timpul neproductiv, să mărească coeficientul de utilizare a instalațiilor și să obțină economii peste plan la prețul de cost.

În bilanțul lor, sonderii, maștrii și inginerii care își desfășoară activitatea în sectorul de foraj, au înscris primele rezultate în săparea sonderelor de mare adâncime. Problemele deosebite de grele ridicate pentru săparea la adâncimi mai mari

I. Dumitru
adjunct al ministrului industriei
petrolului și chimiei

de 4500 metri, au fost rezolvate cu succes, rezultatele obținute fiind comparabile cu realizările pe plan mondial.

În acțiunea de săpare la mare adâncime, au colaborat cercetătorii și proiectanții, care au adus o contribuție valoroasă prin aplicarea de tehnologii noi, prin elaborarea de fluide de foraj rezistente la presiuni și temperaturi mari și prin proiectarea pentru realizarea în condiții diferite de practica obișnuită.

Industria constructoare de mașini a pus la îndemina petrolistilor instalații de mare capacitate, de tipul 3 DH-200 și 4 DH-315, adevărate uzine, cu care se pot săpa sonde pentru cercetarea formațiilor geologice până la 7000 metri.

Zeci de mii de vizitatori ai Expoziției realizărilor economiei naționale au asistat până în prezent la demonstrații practice pe instalația de foraj 3DH-200, premiată cu medalia de aur la Tîrgul internațional de la Leipzig. Cu acest tip de instalație colectivul sondei 909 din cadrul Trusului de explorări geologice a atins anul acesta adâncimea de 5315 metri, care constituie un record de adâncime în domeniul săpării sonderelor în țara noastră.

Realizările obținute sînt menite să traducă în viață sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului privind lucrările de prospecție și forajul de explorare de mare adâncime pentru creșterea rezervelor de țife și gaze din țara noastră.

Desfășurînd larg întrecerea socialistă sub conducerea organizațiilor de partid, mobilizate de sindicate, colectivele schelelor de extracție au obținut și anul acesta realizări însemnate pe calea intensificării extracției din zăcămintele vechi și a asigurării creșterii factorului de recuperare a țiteiului din zăcămintele.

S-au aplicat și extins metode moderne de lucru ca fisurarea hidrolică, tratamentele cu solvenți și subțierea tensioactivă, combaterea viturilor de nisip ș.a. Numai în primele șase luni ale acestui an, s-au efectuat 1500 de asemenea operații, care au contribuit la obținerea unei cantități suplimentare importante de țife. Colectivele schelelor de extracție se preocupă

de îmbunătățirea și extinderea în continuare a metodelor noi de lucru pentru creșterea debitului stratului, de perfecționarea tehnologiei sistemelor de extracție și de introducerea utilajelor de mare productivitate.

S-a continuat extinderea proceselor de recuperare secundară și de menținere a presiunii, prin injecția în strat a apei și gazelor. În cursul acestui an s-a trecut la folosirea pe scară largă a apei sărate provenite de la sondele de extracție; aceasta a condus la reducerea cheltuielilor și la creșterea eficienței proceselor de injecție. Pentru introducerea de metode noi de exploatare cu eficiență sporită în ce privește creșterea factorului de recuperare a țiteiului, atît pentru zăcămintele noi cît și pentru cele vechi, în cursul acestui an s-au început cercetări privind combustibil subteran, injecția de abur și injecția de fluide cu viscozitate mare.

Pe linia progresului continuu în extracția țiteiului și gazelor, se înscriu și alte înfăptuiri: continuarea lucrărilor pentru extinderea suprafeșii automate a sonderelor, extinderea procedurii romine de degazolinare prin termoadsorbtie, care asigură un nivel ridicat de recuperare a butanului și propanului, precum și folosirea unor metode moderne de tratare a țiteiului.

Prin aplicarea pe scară largă a tehnicii moderne în sectorul extracției au fost obținute succese deosebite. Astfel, colectivul schelei de extracție Craiova a realizat înainte de termen planul pe primele trei trimestre ale acestui an; productivitatea muncii a fost sporită cu 8 la sută, obținîndu-se economii suplimentare la prețul de cost în valoare de aproape 3.600.000 lei.

Obiectivul principal în întrecerea socialistă a colectivelor de petrolisti din rafinării este valorificarea superioară a țiteiului. În marile unități puse în funcțiune în ultimul timp, se folosesc procedee moderne de prelucrare cum sînt: reformarea catalitică, cracarea catalitică, hidrofinarea motorinilor, extracția de aromate, coesarea întîrziată și altele.

Aplicarea acestor tehnologii a contribuit la sporirea producției, la obținerea unor sortimente variate și de calitate tot mai bună. În prezent se produc însemnate cantități de benzină cu oțiră otanică de peste 90, a crescut producția de motorină cu culoare deschisă, temperatura de congelare scăzută și curbă de distilație îmbunătățită.

(Continuare în pag. 4-a)

În pag. 3-a :

Fiecare zi cîștigată pe șantier —
mai multe produse economiei naționale

LA VIITOARELE UZINE ȘI FABRICI

Conferire de ordine și medalii

Consiliul de Stat al R. P. Romine a emis un decret cu prilejul „Zilei petrolistului”, privind conferirea de ordine și medalii, pentru merite deosebite în muncă, unor muncitori, tehnicieni, geologi și ingineri din cadrul Ministerului

Industriei Petrolului și Chimiei și Comitetului Geologic.
Au fost conferite 146 „Ordinul Muncii” clasa a III-a două, „Ordinul Steaua Republicii Populare Romine” clasa a IV-a și 706 „Medalia Muncii” (Agerpres)

★
PLOIEȘTI — La Ploiești a avut loc simbăta o adunare consacrată „Zilei petrolistului”. Cu acest prilej au fost înmăinate 50 de ordine și aproape 250 de medalii petrolistilor din schelele și rafinăriile ploieștene, pentru merite deosebite în muncă.

Asemenia adunări au avut loc și în celelalte schele de pe Valea Prahovei. La Băicoi, schelele care au înmănat în aceste zile un secol, a vorbit inginerul Nicolae Furtună, di-

rectorul schelei. Printre altele el a scos în evidență condițiile de muncă și de viață de astăzi ale petrolistilor și realizările lor în producție. Petrolistii de aici au întîmpinat această sărbătoare, trimițînd rafinăriilor însemnate cantități de țife în plus, iar la prețul de cost au realizat economii suplimentare care depășesc 1200.000 lei și beneficii peste plan de aproape 2 milioane lei. (Agerpres)

Condiții de viață tot mai bune

Pe harta țării au răsărit adevărate orașe ale petrolistilor: Onești, Lucăcești, Valea Caselor, Tîceni. Zeci de mii de familii de petrolisti s-au mutat în case noi, iar pentru nefamilisti au fost ridicate numeroase cămine. Numai în regiunea Ploiești s-au mutat în ultimii patru ani în locuințe noi, construite de ei sau repartizate de sfaturile populare, mai mult de 14.000 de petrolisti.

★
Documentele trecutului confirmă lipsa totală a unităților sanitare la locul de muncă al petrolistilor și a medicamentelor. Astăzi, petrolistii

au asigurată asistența medicală. Ei au la dispoziție spitale, policlinici, dispensare medicale, puncte sanitare, în care lucrează mii de cadre medico-sanitare. (Agerpres)

Filarmonica de Stat

„George Enescu”

și-a inaugurat stagiunea

Filarmonica de Stat „George Enescu” și-a inaugurat stagiunea printr-un concert al orchestrei simfonice, simbăta seară, în sala Ateneului R. P. Romine.

Sub conducerea dirijorului Mircea Basarab, maestrul emerit al artei, a fost interpretat un program cuprinzînd uvertura la „Anacreon” de Cherubini, simfonia nr. 100 (Militară) de Haydn, concertul nr. 1 pentru pian și orchestră de Liszt și baletul „Tricornul” — trei piese — de De Falla.

Solistul concertului a fost pianistul francez Andre Gorog, laureat al celui de-al III-lea Concurs internațional „George Enescu”.

Concertul s-a bucurat de succes. (Agerpres)

Orașul în orele de noapte

STOP,
STRIDENTELOR
SONORE

E greu să stabilești ora exactă la care adormea orașul. Dar de pe la 10—11 noaptea vezi cum încet-încet prinde să alpească.

Doar autobuzele, pocnind din uși la fiecare stație și tramvaiele, urînd metalic pe șine, susținut de obșnuința și unicul concert nocturn. Unicul? Ba nu! — în piața „1 Mai” mai era unul, de data aceasta cu mai multe pretenții de autenticitate: la restaurantul „Kiseleff” cînta muzica. Cînta pentru consumatorii din restaurant, dar auzeau și trecătorii de pe stradă și vecinii din casele alăturate. Mă rog — nu știm mulți oameni cărora nu le plăcea muzica, dar nu știm locii mulți care sînt dispuși oricînd să stea în pijama la fereastră, ca să asculte în fiecare noapte „Te iubesc așa cum ești”. Și totuși, conducerea restaurantului are o părere contrară — contrară nouă și totodată hotărîră: Statutul popular al Capitalei, care interzice folosirea difuzoarelor după

orele 23. Că se poate și altfel, o dovedește practica restaurantului „Pocnă”, tot de pe b-dul „1 Mai”, unde această măsură se respectă întotdeauna, evitîndu-se astfel orice reclamație, cu care prima unitate amintită este dăruită din belșug. Fie că ești, fie că nu ești meloman, dar dacă noaptea de noapte trebuie să stai de pînton mult după miezul nopții ca să ascuți muzică nedorită, capeti sigur muzicofobie. Și nici măcar nu e nevoie să stai noaptea de noapte! Este de ajuns să aibă loc din cînd în cînd cite o reuniune tovarășească prin împrejurimi. Bunăoară ca aceea dată de curînd în localul fostului restaurant „Continental”, de pe strada 13 Decembrie, cînd mulțimi de locatari la trei hoteluri învecinate, a 7 blocuri mari cuprînzînd sute de familii și a tuturor celorlalte case de pe străzile Academiei, 13 Decembrie, Biserica Enel și de pe Calea Victoriei, au stat

Vizite de prietenie ale delegației guvernamentale a R. P. Romine în Uniunea Birmană, Pakistan și Republica Arabă Unită

În cursul lunii octombrie, după încheierea vizitei în Republica Populară Chineză, delegația Republicii Populare Romine condusă de Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, va face — în drum spre patrie — vizite de prietenie în Uniunea Birmană, Pakistan și Republica Arabă Unită, ca urma-

re a înțelegerii cu guvernele acestor țări.

Din delegație fac parte Emil Bodnăraș, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, și prof. univ. Paul Niculescu-Mizil, deputat, secretarul Comisiei de Cultură și Învățămînt a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine.

Întoarcerea de la Berlin a delegației de partid și de stat a R. P. Romine

Simbăta la amiază s-a înapoiat în Capitală, delegația de partid și de stat a R. P. Romine, care, la invitația C.C. al P.S.U.G., Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri al R. D. Germane a participat la sărbătorirea celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Democratice Germane.

Din delegație au făcut parte tovarășii Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., conducătorul delegației, Constantin Tuzu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat și Ștefan Cleja, ambasadorul R. P. Romine la Berlin.

Pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întîmpinați de tovarășii Gheorghe Apostol, Dumitru

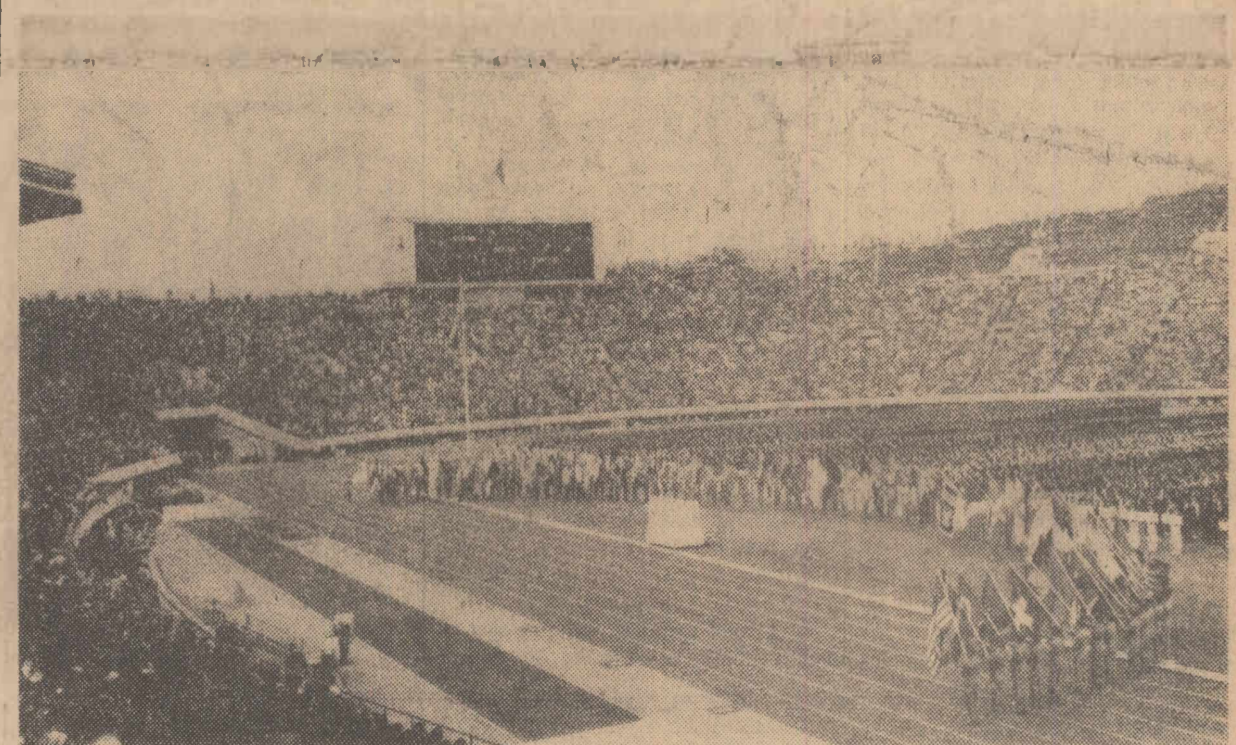
Collu, Mihail Dălea, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, de membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului.

Au fost de față Anton Ruh, ambasadorul R. D. Germane la București, și membri ai ambasadei.

La aeroportul Schönefeld, delegația a fost condusă de Erich Muckenberger, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., Georg Ewald, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G. și președintele Consiliului pentru Agricultură, dr. Max Suhrbier, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și de alte persoane oficiale. Erau de față membrii Ambasadei R. P. Romine la Berlin. (Agerpres)

Ieri la Tokio s-a deschis

A 18-a ediție a Jocurilor Olimpice

Aspect din timpul festivității de deschidere a Jocurilor Olimpice de pe Stadionul Național din Tokio. (În pag. a 5-a, relația de la Tokio)

Încheierea lucrărilor Conferinței naționale de lingvistică rominească

Simbăta, în Capitală, s-au încheiat lucrările Conferinței naționale de lingvistică rominească, organizată de Academia R. P. Romine și Ministerul Învățămîntului. Alături de lingviști și filologi, cercetători din institutelor și unitățile științifice ale Academiei, de cadre universitare de la catedrele de filologie și de profesori din școlile medii din țară, au participat ca invitați specialiști din R. P. Albania, Austria, Belgia, R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, Finlanda, Franța, R. D. Germană, Suedia, R. P. Ungară și U.R.S.S.

În timpul celor patru zile, cît au durat lucrările, au fost trecute în revistă realizările obținute de lingvistica rominească în ultimii 20 de ani, a fost prezentat stadiul actual al lucrărilor mai importante în acest domeniu, precum și perspectivele de dezvoltare a lingvisticii în țara noastră. În cadrul temelor privind Dicționarul limbii romine, Tratatul de istorie a limbii romine, limba romină literară, dialectologia rominească, gramatica limbii romine și metode de cercetare a limbii, au fost prezentate circa 40 de referate și comunicări și au avut loc ample dezbateri care au contribuit la aprofundarea problemelor.

Cuvîntul de încheiere a fost rostit de acad. Iorgu Iordan, vicepreședinte al Academiei R. P. Romine, președintele comitetului de organizare a conferinței. (Agerpres)

PIA RADULESCU
MIRCEA SCRIPA

(Continuare în pag. a 2-a)

Fiecare zi câștigată pe șantier — mai multe produse economiei naționale

LA VIITOARELE UZINE ȘI FABRICI

Bătălia cu timpul

Cel ce pășește în acest prag de octombrie, pentru prima oară în incinta uzinei de alumina de la Oradea rămâne uimit; cînd au apărut oare toate construcțiile și instalațiile in-conjurătoare? Sentimentul de „inex-plicabil” crește, după discuțiile cu montorii: „cînd ai venit pe șantier tovarășe Cișneanu? În februarie! Dar dumneata tovarășe Tudor? Tot pe atunci! Și dumneata tovarășe Curcă? Martie sau aprilie!” Inva-riabil, răspunsurile tuturor montori-lor sună la fel: au sosit pe șantier în primele luni ale anului...

O primă explicație a acestui neobiș-nut ritm ne-o dă Zeno Preda, in-ghiner șef adjunct al Șantierului Întreprinderii de Montaje București. Pentru ca totul să fie clar, ne prezintă un album fotografic și apoi ne poartă spre stația de descompunere. În fața noastră se ridică pînă la o înălțime de peste 30 m, 18 rezervoare cilindrice.

— Dacă ar fi fost să ridicăm aceste rezervoare prin metoda clasică a asamblării, virolă cu virolă, poate că și astăzi am fi lucrat. Aici însă, pe șantierul nostru am aplicat, pentru prima oară în țară metoda construc-ției acestor rezervoare prin înfășu-rare pe tambur. La primele două o-parațiile au durat mai mult: ne lipse-a rodajul. Pe urmă, însă, a mers „șnur”. Și astfel am redus timpul a-proape la jumătate.

Inghinerul Preda reconstituie în cîteva cuvinte și o altă întâmplare din epopeea bătăliei cu timpul, des-fășurată de montorii șantierului.

— Pentru executarea celor 17 rez-ervoare din curtea interioară a uzi-nei s-a folosit metoda rularii. La O-nești, întreprinderea noastră a con-struit o instalație specială de rulare. De acolo, cu vagoanele de cale ferată ansamblurile au venit la Oradea, iar aici, cu ajutorul unui tractor au fost montate pe fundații și derulate la forma circulară a proiectului. Și iarăși am câștigat timp.

Ideea aceasta a câștigării timpului revine ca un leit-motiv în toate in-terviurile-fugler luate celor care au montat uriașele recipiente sau care au „lăsat”, cap la cap, kilometri de țevă și conducte. Maistrul Ioan Do-robanțu, de fel de prin părțile Văle-nilor, a primit anul trecut „Ordinul Muncii” pentru îndelungata sa ac-tivitate pe șantierul Borzeștilor. La O-radea, i s-a încredințat conducerea lucrărilor la secția evaporare, sec-ția cu cel mai complex volum de țevi și instalații.

Cășneanu Constantin a sudat, cu echipa lui, 8—9 km. de țevă la sec-

ția de leșiere. La evaporare, lungi-mea totală a țevăriei n-a depășit 6 km. Dar ascultați-l pe Dorobanțu:

— Cînd ai de tras conducte pe o distanță, ce-i drept, mare, dar lini-ară, îți poți organiza munca în flux continuu. E mai ușor. Aici însă (țea-va se răsucesce în jurul evaporatoru-lui, coboară, se așterne în linie dreaptă abia cîțiva metri, urcă, se îngroașă, se subțiază, traversează palierul — plină de capricii. Încît sudorul, urmărindu-l, după desenul tehnic, sinuozitățile, acum se cățără în chingi, acum se ghemuie sub in-stalație. A fost o lucrare dificilă pe care am terminat-o însă la timp.

— Și cum ăți organizat munca?

— Cu două echipe, una înaintînd simultan spre altă...

Pînă cu cîteva luni în urmă Ioan Mikloș era lăcătuș de întreținere la Întreprinderea metalurgică Ora-dea și n-avea experiența marilor șan-tiere. Sabin Bungan în schimb a condus o echipă care a montat fur-nalul de 700 m.c. de la Reșița. Aici, la uzina de alumina s-au întîlnit cei doi la montarea uriașelor decantore de 14 și 20 m diametru. Utilajul, li-vrat de uzinele „23 August” a sosit la timp pe șantier și cei doi șefi de echipă s-au angajat în bătălia mon-tajului. În dreapta și în stînga, în-lăuntrul zidurilor halelor de măcină-re umedă și leșiere se montau morile cu bile, preîncălzitoarele și autocla-vele, iar în perimetrul aflat în aer liber Mikloș și Bungan aveau con-tur perfect circular uriașelor decan-tore. Acum, sînt pe terminate și unii și alții (o moară cu bile a și trecut proba mecanică). La decan-tore, cei doi șefi de echipă și-au îm-părțit oamenii în interioarele — a-semănătoare unor cabine de vapor — instalațiilor unde se montează pa-letele, tehnic numite — mecanisme de agitare.

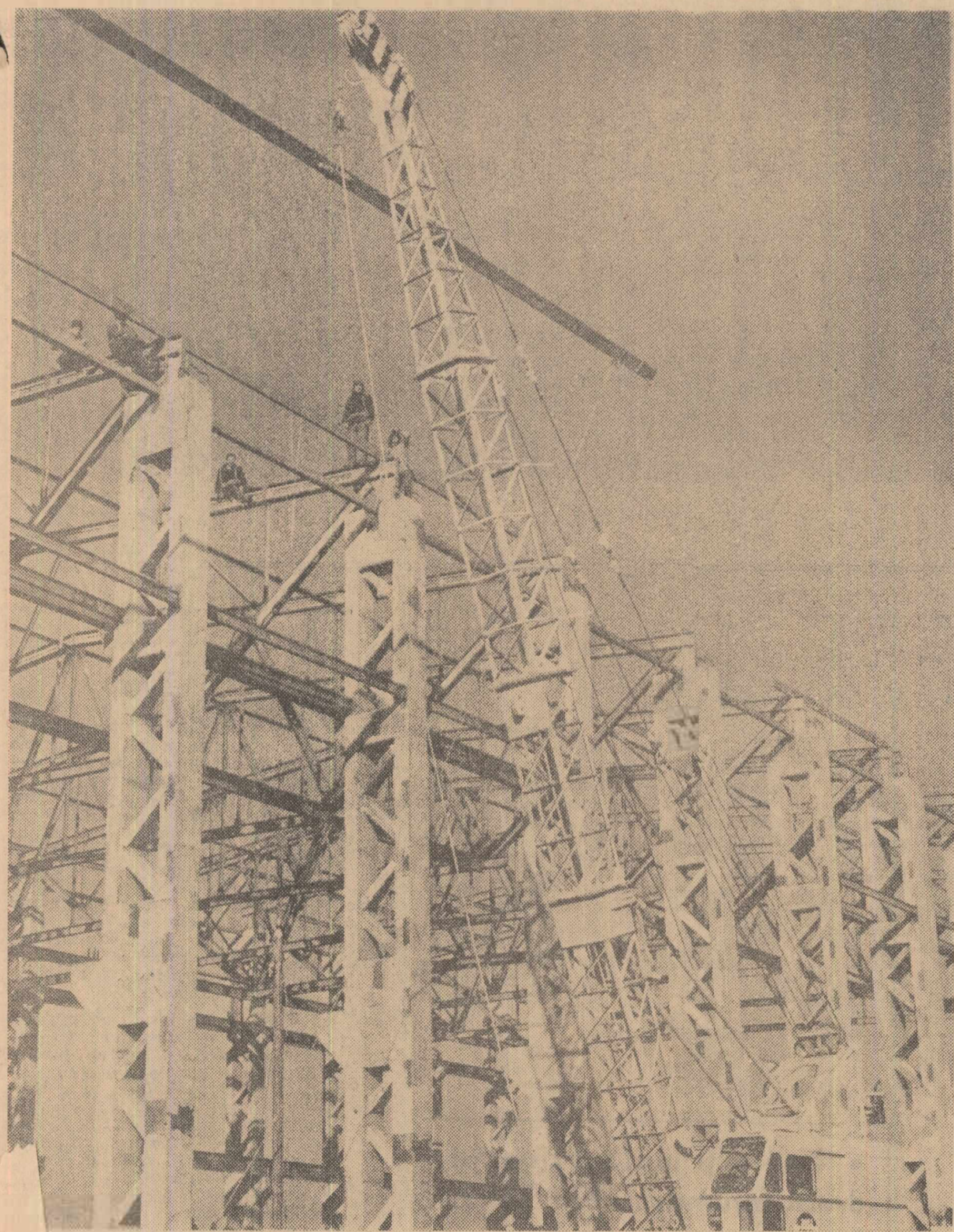
De la pasarela superioară a secției de descompunere priveam nu întîr-zie asupra depărtărilor ci este solicitată de ansamblu, aproape simetric al șantierului. Ochiul înregistrează conglomeratul de hale și instalații și pleacă de undeva din dreapta — în-tro-o imaginărie călătorie — de la rampa de descărcare și depozitare a roșetei bauxite și urmărește drum-ul prin halele de măcinare și le-șiere, descompunere și calcinare pentru a se reintoarce din nou în a-propierele punctului de plecare. La turnul de imaginație a albei alumine. E o călătorie căreia în curînd chimiștii îi vor da autenticitate...

I. DELEANU

• Șantierul Uzinei de aluminiu Slatina poate fi numit, pe drept cuvînt, nu un șantier de „construcții” ci unul de „montaj”. Utilizarea unui volum mare de prefabricate de tonaj greu — în majoritate confecționate pe loc — a adus după sine substanțiale economii de timp. Astfel, dacă ar fi să luăm doar un singur exemplu, înălțarea primei hale de electroliză cu ajutorul stîlpilor și al planșelor prefabricate a dat posibilitate constructorilor să obțină un avans de 160 zile față de grafic și să economisească 4 000 m.c. material lemnos.

• Pe șantierul Fabricii de ciment de la Bîrsești — Tg. Jiu — a luat sfîrșit construcția unor însemnate obiective, iar montarea agregatelor este avansată. De curînd au fost terminate lucrările de construcții la morile de făină — o clădire cu 6 etaje. În prezent montorii lucrează la insta-larea agregatelor ultimei linii.

O lucrare importantă, care a cerut multă pricepere din partea constructorilor este turnul cicloanelor, înalt de peste 50 de metri, terminat cu 15 zile mai devreme. Sint, de asemenea, gata și cele 6 silozuri de ciment, fiecare avînd o înălțime de 34 metri.

Ritmul intens al activității de pe șantierele industriale slujește unuia și celuiiași scop: intrarea în funcțiune la termen, sau chiar înainte de termen a unui nou combinat, a unei noi hale sau aripi dintr-o fabrică. Indiferent de sectorul titular al investiției, beneficiarul unic al produselor este, așa cum se știe, eco-nomia națională. Respectarea termenelor de execuție ale construcțiilor indus-triale, în condițiile unor lucrări de calitate superioară are, așadar, o importanță deosebită, ce-i solicită deopotrivă pe proiectanți, executanți și beneficiarii acestor activități respective.

Tehnica înaintată — însoțitor permanent

de muncă de la Întreprin-ducerea siderurgică din (C.S.H.) obține rezultate în ceea ce privește exe-cuțiilor industriale. Men-acă ce determină aceste stituit, în principal obiec-tiv. GHEORGHE — tehnic al întreprinderii,

reacții de ritmul de exe-cuție termenelor de pînă a construcțiilor in-termedie de I.C.S. Hun-e-

lucrărilor se execută parativ cu timpul pla-semnificative s-au in-ter punct de vedere la construcții de la ote-mbinatului siderurgic cupurul nr. 7 de 400 terminat cu 5 zile mai-urul 8 de aceeași ca-40 de zile mai de- la alte cuptoare si-ecutie a fost în me-luni, cupurul nr. 7 luni, iar cupurul-8 aceea.

ite în ceea ce pri-necilor de execuție reparativă capitală a șile de refacere a p-ear I de sfîrșimare lăra Crăciunștii și construcția fabricii

asă în urmă, toate prevăzute în plan pede, ori lucrările

față de grafice, erii realizează și ie planul de pro-indicatorii și exe-te tot mai bună. ublinat de altfel dezbaterea cifre-55 în ramura me-Hunedoara.

omile de timp sint determinate metode avansate uga să amînțiți

torilor sînt dea-mai mulți fac-e documenta-bnarea cu cele

il are buna or- pentru promo- rezulată și din astre. Cuptoa-00 tone bună- pe datorită

organizarea metode mo-care în mod logic au fost nient, fapt e mult timp. dit existența minut și ului de lu-pentru rea-

lizarea coșurilor de fum se folosesc cofrajele glisante, metodă care con-stituie un progres evident față de pro-cedeele clasice. La coșurile de fum de la cele două cuptoare amintite s-au folosit însă pentru prima oară cof-rajele glisante acționate hidraulic. Tot la aceste coșuri s-a utilizat o platformă suspendată, legată de cofraj, care a per-mis ca, paralel cu betonarea să se exe-cute și înzidirea interioară a coșurilor.

Toate acestea au ajutat constructorii ca să termine glisarea și zidirea unui coș înalt de 90 metri în mai puțin de 70 de zile.

Și acesta este doar un exemplu din precupările constructorilor pentru pro-movarea noului. La executarea turnului de răcire de la gospodăria de apă a oțelăriei Martin nr. 2 s-a lucrat cu cof-raj pașitor, ceea ce a permis să se rea-lizeze zilnic 70—80 cm. de turn. O altă metodă folosită cu succes de construc-torii de la I.C.S.H. este preasamblarea pe sol a construcțiilor metalice. Aplica-rea pe scară tot mai largă a acestui pro-cedeu a contribuit mult la reducerea duratei de execuție pentru obiectivele siderurgice construite în ultimii 3—4 ani. El și-a dovedit și mai mult efi-cacitatea la lucrările executate în etapa a III-a la oțelăria Martin nr. 2, la lu-crările de la furnale și altele.

Pe lingă cele amintite, în ultima vre-me s-au întreprins acțiuni organizate pentru mărirea gradului de mecanizare a lucrărilor. Merită să fie amintite în acest sens succesele dobîndite în ceea ce privește săpăturile, prepararea be-toanelor etc. unde predomină mecani-zarea. Pentru lucrările executate în ul-timul timp la oțelăria nouă toate be-toanele s-au preparat mecanic și circa 80—90 la sută dintre ele au fost trans-portate cu mijloace mecanizate. Pentru refacerea furnalului nr. 7 prelucrarea materialului refractar s-a făcut meca-nizat cu discuri abrazive și mașini de slefuit, iar manipularea acestor mate-riale s-a făcut cu mașini sau instalații mecanizate. Tot pentru grăbirea ritmu-lui de execuție la lucrările de instala-ții s-au executat în atelier anumite sub-ansamble și s-a recurs tot mai mult la verificarea prealabilă a vancilor și armăturilor.

După cum se poate deduce au fost rezolvate cu succes unele probleme, dar nu ne-am declarat pe deplin mulțumiți cu rezultatele dobîndite. Intenționăm să facem mai mult: să extindem mecani-zarea și să aplicăm metode avantaajoase pentru scurtarea termenelor de execuție ale construcțiilor industriale.

— Și acum o ultimă întrebare: In-ce rapoarturi se află Întreprinderea de construcții siderurgice Hun-e-doaia cu beneficiarii și furnizorii săi?

— Noi am căutat să întreținem cu aceștia asemenea relații încît să fie fa-vorizată îndeplinirea reciprocă a obli-gațiilor. Apreciez în mod deosebit că în ultimii 2—3 ani relațiile noastre cu

beneficiarii s-au îmbunătățit radical în sensul că atît sectorul de investiții al combinatului, cît și cei care exploatează noile agregate s-au ocupat în mod di-rect de realizarea lor și au colaborat cu constructorii. Colectivul de la oțelăria Martin nr. 2 a lucrat efectiv la contro-lul instalațiilor termotehnice și de auto-matizare de la cuptoarele 7 și 8 și a urmărit îndeaproape pregătirea acestor agregate pentru producție. Mai mult chiar, folosind noua sa metodă de su-dare a vînturilor, maistrul Ștefan Trița-pa a scutrit într-o oarecare măsură timpul necesar pînă la elaborarea primelor sar-je. Ajutor prețios am primit din partea combinatului și la alte lucrări.

În ceea ce privește furnizorii, situa-ția diferă. N-am avut greutăți din par-tea uzinelor „23 August”, uzinelor Bocșa și altele. În contrast cu această situa-ție este cazul uzinei „Progresul” din Brăila, care de multe ori n-a respectat term-elele stabilite și a avut diverse lipsuri calitative în ceea ce privește utilajele livrate. Cele mai multe necazuri le-am avut cu întreprinderile furnizoare de echipament electric și de automatizare. Pe viitor ar fi de dorit ca toți fur-nizorii să-și respecte obligațiile asumate în ceea ce privește termenele de livrare și calitatea.

I. COTOCARU

correspondentul „României libere”

TERMENE SI... TERMENE

Evident, inginerului Teodor Mercea îi este greu să exprime o părere unitară despre Trustul nr. 1 Construcții. E ca și cînd ai aprea cîntecul unei familii luîndu-i drept etalon doar pe unul sau pe cîțiva dintre membrii ei. Or, în acest caz imaginea n-ar putea fi decît deformată...

Calitatea de șef al serviciului investiții din Direcția generală de pielerie, încălțăminte și cauciu (M.I.U.) îl obligă pe inginerul T. Mer-cea la niște comparații. Iată, în speță, despre ce o vorba:

La Combinatul de cauciu Jilava, anul a-cesta (ca și anul trecut de altfel), s-au exe-cutat importante lucrări de extindere a ca-pacității de producție. Asemenea și la Fa-brica de încălțăminte „Progresul”. Executan-tul e același, la ambele întreprinderi bu-cureștene: Trustul nr. 1 Construcții. Dintîi, ai zice că așa stînd lucrurile, deosebirile ce pri-vesc mersul lucrărilor pe aceste două șan-tiere, sînt excluse. Și totuși...

În ajunul datei de 30 august, la fabrica „Progresul” oamenii se pregăteau să se insta-leze în noile hale de fabricație, în vestiare și birourile de proiectare, pe cîteva dintre ni-velele corpului central. Bucuria nerăbdătoare, ce se deslușește totdeauna la cei care ur-mează să se mute în „casă” nouă a fost înșă întinută de nevoia unei amînări. Fiindcă promisiunile grupului de șantier (nr. 2) al Trustului nr. 1 Construcții s-au dovedit a fi

simple... promisiuni. Nici moderna cantină-restaurant a fabricii și centrala termică nu s-au bucurat din partea constructorilor de mai multă sîrghință. A doua dezamăgire a avut loc odată cu cel de al doilea termen — 30 septembrie — în același fel... respectat ca și cel dinainte. În sfîrșit, ultima scadență — 15 octombrie — crează, după cum e firesc, oare-care scepticism: Cum mai poți crede în niște angajamente a căror seriozitate s-a desmînțit în atîtea rînduri?

Arh. Iulian Tudose — șeful șantierului de la fabrica „Progresul” — justifică întîrzierile construcției printr-o serie de „cauze obiecti-ve”: lipsa unor cadre calificate pe timp de vară, goluri în aprovizionarea cu parchet, fa-lanșă și culori îndestulătoare de vînașor.

— Ați avut necazuri din pricina vînașoru-lui și-a altor materiale de finisaj — ne arătăm noi perfect informați de primele cuvinte. Inghinerul Nicolae Nicuț, șeful șantierului de la combinatul Jilava are o expresie de nedu-merire:

— Nu, n-am avut astfel de minusuri de aprovizionare. Veniți să vă arăt: interioarele halelor, fațadele, toate sînt finisate cu vi-narom.

— Atunci, probabil că ați dus lipsă de anu-mite categorii de meseriași constructori în lu-tie-august — insistăm noi.

Uimirea se amplifică vizibil pe chipul inter-locutorului nostru:

— Dimpotrivă, am împrumutat altor șan-tiere, în jur de 60 de oameni, fără a fi în pierdere, fără ca să suferă ritmul lucrărilor, aici, la combinat.

Între-adevăr, aerul unor anumite însușiri putea să i se pară, pe drept cuvînt, bizar, in-ghinerului Nicuț. Pentru că la 31 martie a.c. a fost pus în funcțiune, conform graficului Corpul 8 A — amestec-dozaj. Presa de 10 me-tri cu termen de intrare în producție la 30 iu-nie a început să funcționeze încă înainte de termen. Cît despre alte obiective: magazia 3 A, silozul de 500 m.c., extinderea corpurilor 8 B și 8 C, cu termen de predare la 31 decem-brie se află toate cu finisajul terminat. Deci, în puține cuvinte spus, multe dintre terme-nale de execuție au fost scurtate aici, la com-binatul de la Jilava cu aproximativ 3 luni.

Să fie oare acest grup de șantiere copilul răsfățat al Trustului nr. 1 Construcții? Cam reprobabilă atitudinea de „părinte”.

Nu e la mijloc nici un fel de răsfaț, nici o situație privilegiată. Am calculat din timp ce anume ne trebuie pentru ritmul propus, am cerut, și Trustul ne-a dat. Nimic mai nor-mal și mai obișnuit — explică ing. N. Nicuț. Incontestabil, priceperea, spiritul de bun

organizator al conducerii de șantier contează în chip hotărîtor pentru ritmul și calitatea construcțiilor, pentru punerea la timp în func-țiune a obiectivelor industriale respective. Deci diferențele dintre cele două șantiere — Fabrica „Progresul” și Combinatul Jilava — despre care vorbeam la început, își găsesc o explicație în calitățile de bun sau mai puțin bun gospodar ale celor care conduc lucrările de construcții. Inexplicabil rămîne de ce con-ducerea Trustului nr. 1 Construcții nu s-a sesizat și nu a luat măsuri în consecință pen-tru a impulsiona lucrările la grupul de șan-tiere rămas în urmă. Cum altfel decît înde-firență s-ar putea chema fie și numai faptul că în timp ce la combinatul de cauciu se eli-berează zeci de meseriași constructori, termi-narea celor cinci etaje din pavilionul prin-cipal, productiv, a centralei termice și a can-tinei-restaurant de la „Progresul” se amînă de la o dată la alta?

Unui cap de familie i se cere în mod obiș-nuit mult discernămint și o atitudine egal interesată față de toți cei ce compun cea familie. Doar dacă, în același timp, un părinte e și bun și vitreg cu proprii săi copii, declinîndu-și răspunderea cînd e vorba despre o par-te dintre ei, ca-n cazul asupra căruia ne-am oprit în rîndurile de față.

LIA COSTIN

La Combinatul de cauciu Jilava din București se execută în pre-zenț lucrări de construcții — hale noi, extinderea celor vechi — care vor duce la o importantă creștere a capacităților de produc-ție. În cliseu: (de la stînga la dreapta) I. Csaky, Ion Roman, I. Cos-tache și Dumitru Dinescu, constructori fruntași ai șantierului

Foto: MIHAÎ POPESCU

Măsuri eficiente

În ultimul tri-

mestru al anului

1964 și întreg anul

1965 sint planifi-

cate pentru minis-

terul nostru pune-

rea în funcțiune a

chiorva importan-

te instalații chimice prevăzute în Di-

rectiei generale, lucrări capitale

de M.I.P.C.

și hîrtie de la Dej, de pildă, montajul

rețivele Congresului al III-lea al

P.M.R.

Datorită eforturilor depuse de co-

lectivele de muncitori, ingineri și te-

hnicieni de pe șantiere și a ajutorului

susținut, primit din partea uzinelor

furnizoare de utilaje chimice din țară,

cu fost puse în funcțiune o serie de

instalații chimice în termenele pre-văzute în planul de stat sau chiar înain-

te de termen. Fabrica de acid sulfu-

ric de la Tr. Măgurele, instalația de

sulfura de carbon de la Brăila se nu-

mără printre acestea. Sint intr-un sta-

diiu avansat lucrările de pe șantierele

combinatelor chimice de la Craiova,

Călărași, Oradea, Brăila, Dej, Tg. Mu-

res, Slatina etc.

Pentru a impulsiona și a asigura

ritmul necesar al lucrărilor de la o-

biectivele citate mai sus și pentru

punerea lor în funcțiune în termen,

s-au elaborat planuri de măsuri și

grafice detaliate pentru fiecare șan-

tier în parte. În plină actualitate se

află deci respectarea graficelor de

execuție întocmite de comun acord

de către constructor și beneficiar, ac-

celerarea montării utilajelor, asigu-

rarea condițiilor necesare unei bune

desfășurări a probelor mecanice și

tehnologice. Fără îndoială că, în rea-

lizarea acestor sarcini, un ajutor sub-

stanțial pot și trebuie să-l acorde in-

treprinderile furnizoare de echipa-

ment și utilaje. Șantierele din cadrul

ministerului nostru au încheiat con-

tracte cu aceste întreprinderi. Unele

dintre ele, precum Uzina mecanică de

utilaj chimic-București și Uzina me-

canică Turnu Severin ne-au livrat echi-

pamentul contractual în termen, ba

chiar în avans. S-au înîmplat însă

cazuri cînd activitatea șantiereilor a

fost stînjinită de

faptul că unele în-

treprinderi nu și-au

respectat obliga-

țiile contractuale

în termenele fixe-

te. Pe șantierul Fa-

abricii de celuloză

și hîrtie de la Dej, de pildă, montajul

rețivele Congresului al III-lea al

P.M.R.

Datorită eforturilor depuse de co-

lectivele de muncitori, ingineri și te-

hnicieni de pe șantiere și a ajutorului

susținut, primit din partea uzinelor

furnizoare de utilaje chimice din țară,

cu fost puse în funcțiune o serie de

instalații chimice în termenele pre-văzute în planul de stat sau chiar înain-

te de termen. Fabrica de acid sulfu-

ric de la Tr. Măgurele, instalația de

sulfura de carbon de la Brăila se nu-

mără printre acestea. Sint intr-un sta-

diiu avansat lucrările de pe șantierele

combinatelor chimice de la Craiova,

Călărași, Oradea, Brăila, Dej, Tg. Mu-

res, Slatina etc.

Pentru a impulsiona și a asigura

ritmul necesar al lucrărilor de la o-

biectivele citate mai sus și pentru

punerea lor în funcțiune în termen,

s-au elaborat planuri de măsuri și

grafice detaliate pentru fiecare șan-

tier în parte. În plină actualitate se

află deci respectarea graficelor de

execuție întocmite de comun acord

de către constructor și beneficiar, ac-

celerarea montării utilajelor, asigu-

rarea condițiilor necesare unei bune

desfășurări a probelor mecanice și

SLUJITORI AI UNIVERSITĂȚII BUCUREȘTENE Nicolae Iorga

N. Iorga și-a început activitatea didactică într-o vreme în care învățământul istoriei universale nu depășise încă faza compilației servile și în care o școală istorică învecinată nu-și dădea ostentiv de a scrie izvoarele și de a le analiza critic, nici de a-și impune disciplina necesară ca să nu treacă dincolo de rezultatele analizei obiective.

În cincizeci de ani de activitate universitară, N. Iorga a reînnoit și îmbogățit toate domeniile istoriografiei românești.

Nicolae Iorga a debutat în istorie cu două lucrări, imediat remarcate, asupra evului mediu, dintre care una, „Thomas III, marquis de Saluces” (Paris, 1893), i-a adus titlul de doctor al Universității din Lipsca, iar a doua, „Philippe de Mézières (1327-1405) et la croisade du XIVe siècle”, diploma de absolvent al Școlii de înalte studii din Paris. Pe baza acestor titluri și lucrări, a fost numit, în 1894, la vârsta de 23 de ani, profesor de istorie universală la Facultatea de litere din București, post pe care avea să-l illustreze aproape o jumătate de veac.

În anul următor, el a tipărit primul volum din „Acte și fragmente cu privire la istoria Rominilor” (București, 1895), urmat de alte două volume. Cu această colecție de documente N. Iorga inaugura seria publicărilor sale de izvoare, hotărâtoare pentru știința noastră istorică și care au rămas, cu toată îmbogățirea cunoștințelor și perfecționarea metodelor noastre de editare, punctele de plecare ale oricărei cercetări cu privire la istoria României. Toată viața lui, Nicolae Iorga avea să ducă paralele cele două forme de activitate științifică — publicarea de documente și creația științifică — necontenit largite pe baza acestor documente. Curiozitatea nepotită de a ști și de a înțelege, rivna nesfârșită de a descoperi noi izvoare și de a le valorifica, alături de munca cea mai intensă și cea mai rodnică, pe care nici vîrsta n-a putut-o potoli, au făcut din Iorga personalitatea excepțională, care evocă pe titani Renășterii.

Pe baza bogatului material documentar, strîns mai ales de el, Iorga a publicat într-o mare colecție germană, prima sa sinteză de „Istoria Rominilor”.

Formid de la această bază, Iorga a publicat o serie de monografii închinată unor mari figuri ale istoriei noastre, lui Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Constantin Brîncoveanu, Tudor Vladimirescu, Cuza-Vodă și unor instituții economice și culturale, care aveau să ducă la e-laborarea unei noi sinteze, largite, a „Istoriei Rominilor”, terminată în pragul morții sale.

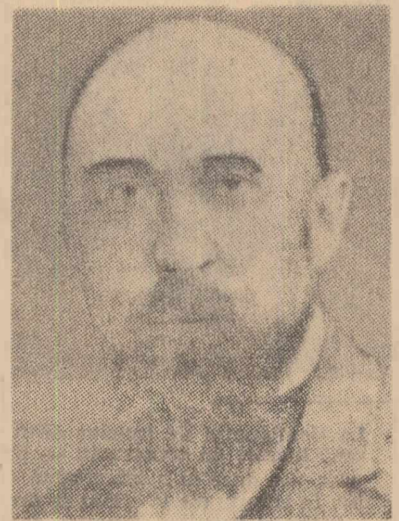
În același timp, Iorga, stimulat și de numeroasele sale călătorii în țările europene, a consacrat o serie de studii speciale relațiilor dintre poporul român și celelalte popoare europene, care aveau să-i permită expunerea sistematică a unei din răzuițele sale supreme: integrarea istoriei României în istoria universală („La place des Roumains dans l'histoire universelle”, 3 vol., București, 1935-1936).

Dorința de a fixa locul rominilor în istoria universală și obligațiile catedrei sale au întretinut interesul lui Iorga pentru istoria universală. El a continuat mai întîi cercetările

sale asupra cruciatelor din secolele XIV-XV, printr-o mare publicație de izvoare și prin studii de amănunt concentrate într-o sinteză („Brève histoire des croisades et de leurs fondations en Terre Sainte”, Paris, 1924).

Cursurile sale de istorie medie s-au transformat în lucrări tipărite, care au adus totdeauna puncte de vedere noi și au servit ca substanță comunicărilor prezentate la diferitele congrese internaționale.

Dar, curind, cadrul evului mediu a devenit neîncăpător pentru nepotită sete de cunoaștere a lui Iorga.

ga. El a abordat epoca modernă, pe care o data de la căderea Constantinopolului sub stăpînire otomană, spre a se întoarce la istoria antică, pentru care îl pregătiseră studiile clasice făcute la Universitatea din Iași și stăpînirea limbilor greacă și latină.

Și aici, efortul lui s-a concentrat asupra problemelor capitale ale istoriei poporului român. Pentru a dovedi continuitatea „romanității populare” la nordul Dunării, pe actualul teritoriu al patriei noastre, Iorga a studiat condițiile conviețuirii populației române sub popoarele migratorii în provinciile care au păstrat mărturie scrisă, în primul rînd în Noricum. Concluziile acestor explorări, noi și ca metodă și ca rezultate, au fost expuse în „La Romanie danubienne et les barbares au Vie siècle”.

Aceste studii și cercetările introduse asupra cruciatelor au introdus în sfera preocupărilor lui Iorga istoria Bizanțului și istoria Imperiului otoman. Articole publicate, încă din 1907, în diferite reviste de studii bizantine, se amplifică, printr-un interes tot mai concentrat asupra rolului Bizanțului în evul mediu, într-o vastă sinteză, în trei volume, publicată în 1934, sub titlul „Histoire de la vie byzantine”, urmată în anul următor de „Byzance après Byzance”. Prin aceste studii, ca și prin organizarea primului congres de bizantinologie la București, în 1924, Iorga a asigurat bizantinologiei române un loc de frunte în cercurile științifice din străinătate. Influența civilizației bizantine asupra țărilor romine și asupra popoarelor balcanice și preluarea tradițiilor culturale a Bizanțului de cultura română, care constituie conștientizarea generală a studiilor lui Iorga, au trezit un viu interes în lumea specialiștilor și au determinat cercetători străini să

studieze monumentele noastre medievale și să facă un loc tot mai larg culturii romine în istoria universală.

Istoria Imperiului otoman, legată timp de cinci sute de ani de cea a poporului român, nu putea rămîne străină de preocupările majore ale lui Nicolae Iorga. La propunerea fostului său profesor de la Universitatea din Lipsca, Karl Lamprecht, Iorga a publicat, în 1908-1913, „Istoria Imperiului otoman”, în cinci volume, care continuă tradiția creată de Cantemir și asigură istoriografilor romine și în acest domeniu un loc de cinste.

Studiile consacrate antichității, în care a încadrat și istoria arabilor și, după mutarea capitalei la Constantinopol, a făcut din Imperiul de răsărit singurul continuator legitim al Imperiului roman, precum și cercetările sale asupra cruciatelor, au pus în fața lui Iorga problema întreprinderii între Orient și Occident, din care avea să facă una din ideile dominante ale concepției sale istorice, înfățișată în „Essai de synthése de l'histoire de l'humanité” (Paris, 1925, 1926). Era o ipoteză necesară, care n-a rămas fără efecte, împotriva exclusivismului istoriografiei occidentale care reducea istoria universală la activitatea principalelor popoare din Apusul Europei.

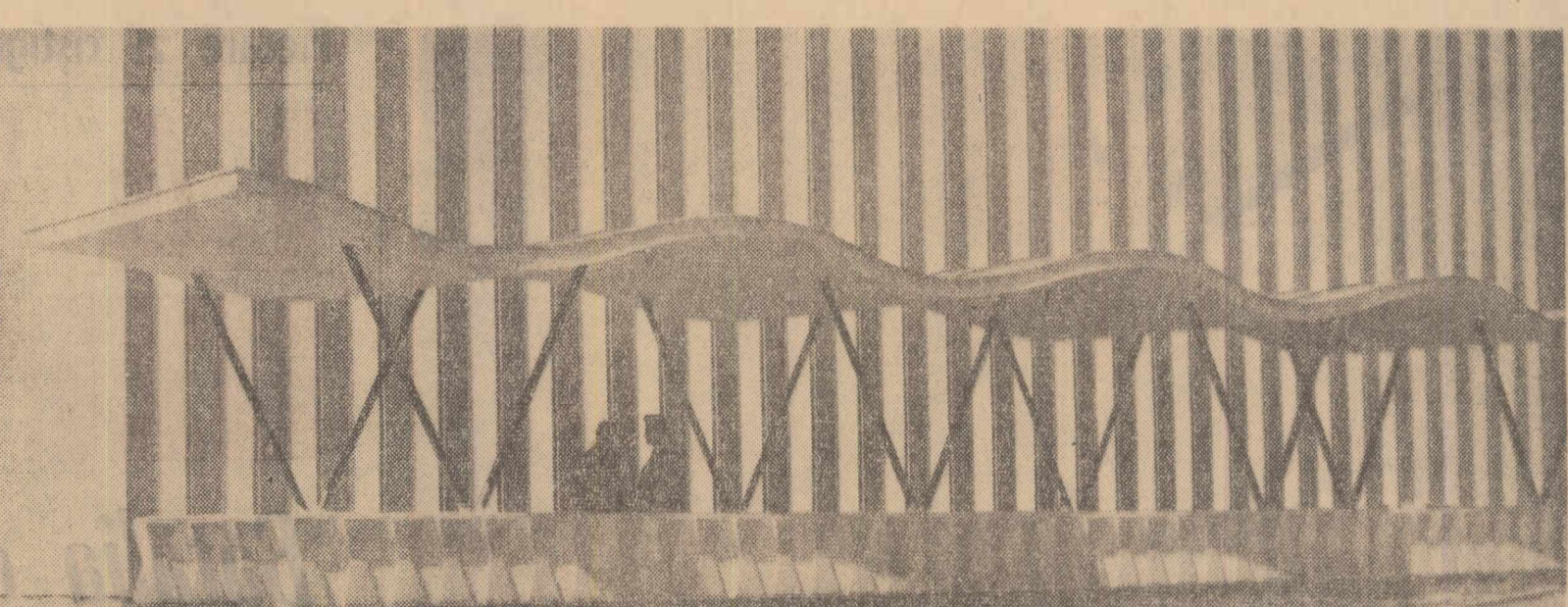
Iorga a rezervat un loc însemnat, în activitatea sa științifică, istoriei culturii. Literatura romină îi datoră unele studii fundamentale, mai ales pentru perioada veche, iar preocuparea de a face cunoscută în străinătate arta noastră populară și cultă s-a exprimat în numeroase conferințe și studii în limbile romină și franceză.

Istoric idealist, N. Iorga n-a recunoscut existența unor legi obiective care determină dezvoltarea socială și a luptărilor de revoluție. Poziția lui de clasă a fost aceea a unui naționalist romantic. Idealul lui social era, în fond, acela al unei societăți agrare, în care țărănul ar trăi în armonie cu boierul.

Experiența lui socială și politică și studiile sale de istorie economică și socială au dus însă unele temeri pentru țărănime i-a inspirat în 1907 protestele puternice împotriva represiunii și curajul să declare ucișag pe soldatul care ar trage, în fratele său”. După războiul mondial, a combătut, de pe poziții burgheze, teoria „răsei superioare” și a „spațiului vital” menite să justifice aservirea altor popoare. El și-a dat seama că programul expansiunii al Germaniei hitleriste era o amenințare directă și pentru țara noastră și n-a încetat să denuncie în Garda de Fier agentura internă a hitlerismului. Scurt timp după instaurarea dictaturii fasciste, la 27 noiembrie 1940, acest ilustru reprezentant al culturii romine a fost ucis de legionari. Moartea lui a produs și în țară și în străinătate impresia unei crime împotriva umanității.

Prin opera sa științifică, prin talentul și elocvența cu care a susținut drepturile și aspirațiile cele mai înalte ale poporului său și ale altor popoare asuprite, prin curajul cu care a combătut teoriile inumanabile ale hitlerismului, Iorga n-a aparținut numai poporului român, ci umanității înseși.

Acad. prof. A. OTETE

Linii

Foto: BORIN DAN

REFERINTE

Intr-o dimineață ziarul local a făcut ocolul fabricii tinarișore, trecînd cu repeziune dintr-o mînd într-alta. Toți parcurgeau, cu egal interes, rîndurile unui articol care vorbea în termeni nu prea măgulitori, despre inginerul Octavian Abrudan. În esență, i se aducea învinuirea că e înfundat, că-i pierdut de sus pe oamenii din secția de conducere. Articolul, închis în ramă de chenar (ca să atragă mai mult atenția cititorilor), a stîrnit, un val de comentarii: Să fie oare autentic acel calificativ? Cum de s-a născut o asemenea părere și-n ce măsură e justificată? Lucrurile se cereau, deci, a fi limpezite...

În fiecare zi aproape, inginerul Abrudan îi spunea, invariabil, maestrului șef al secției micromotoare: „Nu sînt mulțumit de tine”. Cînd lăsa înălțarea sprincenelor în semn de profundă umbră, și atît. Hotărît în cele din urmă să aibă o explicație definitivă cu ing. Abrudan, l-a luat dînt, pe departe:

— Știi, Octavian, eu mi-am închipuit că noi doi sîntem prieteni. — Și eu credeam la fel. Dar nu ți se pare că a ne spune „servus”, e prea puțin pentru o prietenie? Dacă avem puncte de vedere diferite în lucruri esențiale, dacă nu gîndim și nu lucrăm cu adevărat împreună, te mai pot accepta prieten?

— Nu știu la ce faci aluzie... — Ba știu, dragul meu: nu dai destul pentru că lucrurile sînt meurgă bine aici în secție, pentru că producția de micromotoare s-a pus mai curînd pe roate. Ți se pare că totul trebuie să se facă din senin, fără că tu și-ai bați capul, mai mult decît erai obișnuit...

— Te-nșeli, mai străduiesc. Atita cît pot... — Îți cunosc eu puterile. Și nu sînt de lepadat. Numai că le folosești cu zgîrcenie. Uite, Vasile Pop, sau maestrul Legrand... — Da, am băgat de seamă, le-ai făcut și lor destule zile fripte. Nu-i de mirare că ei... — De ce te-ai oprit? Continuă!

— Ei bine, aș fi că nu te au la inimă. Ba aș putea zice chiar că te dușmănesc. — În realitate nu era nici o dușină. Ingerul Abrudan simțea însă imperios nevoia să rămînd singur, să-și adune gîndurile. Vestea îl înținse din plin: „Să mă dușmănesc? De ce? Doar nu urmăresc nici un avantaj pentru mine. Am fost transferat de la sculărie și pus, pentru o vreme, să conduc secția micromotoare. Sistem la început și multă dînt, oamenii ce-au venit aici încă nu s-au familiarizat cu noul produs. Ce, eu spun că-i ușor? Nici mie nu-mi e. Poate ar fi fost mai comod să rămîn la sculărie, unde timp de șase ani am avut

vreme să-nvăț multe (nu zic, destule). Să am oare aerul unui șef arbitrar și lipsit de înțelegere? Da, poate că tonul... E drept, Vasile Pop, ar fi vrut să lucreze la montaj. Dar era multă dezordine la atelierul de colectare și... Credeam că după ce a reușit să orînduiească lucrurile pe făgașul lor normal, are toate motivele să fie mîndru și mulțumit. Și dacă apoi l-am trimis, cu gînd să organizeze la fel punctul de impachetare din atelierul de prese, mă poate bănuși că aveam de gînd să-i fac zile fripte? Ei, dar Vasile Legrand, cum putea să-mi treacă una ca asta prin mînt? A avut și are atîtea disponibilități! Dintr-o indulgență greșit înțeleasă mai zicea însă cîteodată: „Trecă de la mine”. Adevărat, l-am mus-

— Poti dumneata să bagi mîna-n foc că nu-i așa? — l-a mai ațîțat pe desupra, un tinerel din atelier. — Pot, băiete, pot. Eu îl cunosc bine, foarte bine. Și nu numai din fabrică. Am stat cu el o lună întreagă în aceeași cameră de hotel, la București. „Mase plastice” ne executa niște scule. Și cînd îl ai pe un om zi de zi alături, peste tot... — Probabil că ai fost des la meciuri împreună. Și cum te știu eu microbist nu-i greu să-ți fi făcut o impresie bună... — Să lăsăm gluma! E drept, am fost și la meciuri. Dar vreau să-ți povestesc ceva care mie mi-a rămas de-atunci la suflet. Într-o seară ing. Abrudan a luat bileta la operă. Eu m-am împotrivit la început. Apoi, ca să-i fac plăcere m-am dus, cu

tană” și nu semăna într-un nimic cu ceea ce vezi astăzi aici. Dacă acum e un inginer priceput, jos pîdlă — asta n-o poate tăgădui nimeni — să nu crezi că a dus-o prea ușor înaintea vremei. Voi aștia tineri nu prețuiți totdeauna cum se cuvine faptul că aveți burdă, haine și că ieșiți pe leaful înaintea de-a ajunge la majorat... — Lasă, nea Petrică nu mă mai dăscăli atîta. Am vrut doar să te necăjeșc un pic. Parcă eu nu mi-am dat seama pînă aici că eu de om e inginerul Abrudan?

După doi ani de cînd preluase conducerea secției micromotoare — mai astăzi pară — inginerul Octavian Abrudan își lua rămas bun cu voișile, de la oameni. Toate neînțelegerile se lămuriseră. Cum? Amdunțele sînt greu de reconstituit. Destul numat cînd cei doi ani, prietenia între ing. Abrudan și oamenii din secție s-a ridicat pe-un plan superior; relațiile deveneau tot mai calde, mai apropiate și izvorul acestor prefaceri era înșuși faptul că lucrau împreună și lucrau din ce, în ce mai bine. Secția devenise ceea ce spera totdeauna — o adevărată fabrică, un organism robust și sănătos care trăia fără opinteli și pauze.

În momentul despărțirii, spre neamur ing. Abrudan făcea celor ce-l înconjurau, se alungiseră parcă, a tristețe. Într-un tirziu cînean — poate chiar un fost „dușman” — a spus încet, abia auzit: „Vă lasă inima să ne părăsiți?”. Să-i părăsească? Asta-i bună! Da, se întorcea la sculărie. Dar pînă acolo nu-s decît vreo două sute de metri, ba poate nici atît! Și totuși părea de rău era sincer.

— S-a publicat o dată un articol în care se spunea despre inginerul Abrudan că e înfundat...? — Maistrul Vasile Pop s-a împurpurat vag: — De ce mă întrebați tocmai pe mine? Da... s-a scris... Dar de-abia dacă IMI mai amintesc!

VIORICA CIORBAGIU

Cronică rimată

Acasă faci la fel?

A venit și toamna, rubinie, Cu soare și de cîntăburi, Strugurele brumărit, din vie, S-a mutat în raf, la Avie. Dumnezeu a cumpărat o pungă de rădăcină și de cîntăburi, Calculînd pe stații, să-i ajungă, Și începe cura în tramvai. Mare amator de vitamine, Pleacă dintr-o țară tactică, Cîntăburi dintr-o țară tactică, Și zăbîrînd cu simburii pe jos. Parcă e un proiectil pe roate Cînd aruncă punga lîngă el, Ia întrebă-l, fără doar și poate „Dumneata, acasă, faci la fel?” Sau, sînt alte cazuri evidente: Unii, pur și simplu maniati, Care coleștii de sentimente Își transcriu iubirea pe copaci.

Vezi pe pom o inimă sculptată, O săgeată ruptă din suspin, Și o cugetare consacrată: „Te iubesc. Al tău etern, Marin” Sau autograful scris anume Cu un cui pe zidul de beton, Consemnînd o trecere prin lume: „Eu am fost aici. Spiridon”.

Sau pe bănci, în parc, la Olănești Unde cu briceag, vorba aia, S-au clopit romani și cîtești: „Săuveniri dragi de la Aglaia”, Hai să-l întrebăm, pe fiecare: Rog, răspunde, nu te supăra: Dar la dumneata, acasă, oare Ai putea să faci așa ceva?

Să-ți scrii panseuri cu cușitul Pe mînașă pîndă de furnir, Contemplant, nostalgic, infinitul Cu un nume pus ca suvenir? Sau romantic, să-ți iei toporul, Să croiești cu vîrfuri lui de fier, Dintr-un cap în altul, dormitoru Și apoi să treci la sifonier?

Este o opinie prezentă Care face cristidă apoi: Cu o întrebare concludentă: „Dumneata, acasă faci la fel?”

D. TABACU

• Poate fi luată exigența drept înfundare? • Tonul face muzica • Unde se-nțilnesc idealuri comune

trat că nu-i suficient de energic. Dar acesta e un motiv ca să-mi poarte dușmănie? De-ar ști că ieri abia am făcut conducător propunerea de a fi avansat de la maistrul de schimb la maistrul principal... Nu, asta n-are nici o importanță. Mai bine că nu știu. În fond, sînt sigur că și el ca și mine și ca ceilalți vrea să vadă cît mai curînd secția ajunsă la nivelul unei fabrici de sine stătătoare. Fiindcă micromotoarele sînt tot mai insistente și-n număr tot mai mare cerute.

Cît despre dușmănie, lasă, ne-am lămurit cu toții: și eu și el. Oricum, trebuie să mă suprapunghz mai atent... Ingerul lui Octavian Abrudan nu-i venea să recunoască pe de-a întregul cît e de mîhnit. Și la puțină vreme a mai apărut și articolul acela în gazeta locală...

Cu toată amărăciunea trebuia totuși să recunoască: „În fond e un dram de adevăr...”.

— „Infundat”? Bine, dar asta-i curat neadevăr, a sărit ca ars strungarul Petre Nicodim.

Dezvoltarea continuă a industriei petroliere

(Urmare din pag 1-a)

precum și producția de uleiuri sportive.

Ca urmare, petroliștii au sporit în acest an, cu peste 40 la sută valoarea produselor obținute dintr-o tonă de țîlei față de anul 1959, depășind sarcina trasată de Direcțiile Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la valorificarea superioară a tonei de țîlei.

Un aport de seamă la realizările obținute a fost adus și de către cercetătorii care lucrează în domeniul industriei petroliere. Prin colaborarea strînsă între cercetători și colectivele unităților productive au fost rezolvate cu succes numeroase probleme dificile, legate de forajul sondelor, de extinderea metodelor noi pentru mărirea debitului acestora, de lărgirea gamei de produse petroliere. În ultimul timp, cu concursul cercetătorilor, în rafinăriile noastre au fost realizate noi produse ca: acizii naftenici, dezemulsionați, aditivi pentru uleiuri, mercaptani, acizii crezili etc. etc.

Evidențiem de asemenea realizările petroliștilor, constructorilor de uzile petroliere și ale celor care lucrează în sectorul de construcții și montaj în șele de extracție și rafinării. Instalatiile moderne de foraj, instalațiile de degazolinare, de desalinare electrică, de fracționare a gazelor, de cînsare întîrziată, de distilație atmosferică și în vid s.a. construite în țara noastră, dovedesc înaltul nivel tehnic care situează R.P. Romină în rîndul țărilor cu industrie petrolieră înaltă.

Partidul și guvernul nostru creează petroliștilor condiții de muncă și viață tot mai bune. Importante fonduri sînt alocate anual

pentru protecția muncii, iar extinderea mecanizării și automatizării asigură micșorarea continuă a efortului fizic al muncitorilor. În orașele și cîntăburi petroliere au fost date în folosință în ultimul timp mla de apartamente, școli, creșe, grădinițe de copii, cluburi și săli de spectacole. Aplicarea prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la majorarea salariilor la toate categoriile de salariați va contribui de asemenea la ridicarea nivelului de trai al petroliștilor. Să răspundem acestor înalte griji cu noi succese în muncă.

Dezbaterea cifrelor de plan pe anul 1965 în întreprinderile industriei petroliere a scos în evidență faptul că există condiții ca planul de acest an să fie îndeplinit și depășit ceea ce va contribui la asigurarea succesorilor în anul viitor. Cu acest prilej au rezultat învătăminte prețioase pentru îmbunătățirea muncii. Accentul principal trebuie pus pe creșterea productivității muncii pe baza introducerii și extinderii în continuare a metodelor moderne, prin folosirea mai bună a tehnicii existente, prin ridicarea calificării și îmbunătățirea permanentă a organizației muncii. Este necesară de asemenea îmbunătățirea continuă a calității lucrărilor și produselor, cît și folosirea rațională a fondurilor de investiții prin asigurarea punerii în funcțiune a obiectivelor la termenele planificate și atingerea parametrilor prevăzuți în proiecte.

Succesele obținute pînă acum, experiența bună dobîndită, sînt o cheie care deschide calea pe care o depășim și depășim, ceea ce va contribui la dezvoltarea în continuare a industriei noastre petroliere.

Poșta redacției

DUMITRU STOLERIU, Suceava: La întrebarea dv. dacă este modificat textul legii cu privire la posibilitatea angajării de o aptă pentru salariul mediu tarifar care se ia ca bază de calcul al pensiei, vă facem cunoscut că această dispoziție de lege se interpretează în felul următor: Angajatul are posibilitatea să ceară ca să i se ia în considerare salariul mediu tarifar din ultimele 12 luni de activitate, numai în cazul cînd în ultimii doi ani de muncă, nu a intervenit o majorare de salariu ca urmare a schimbării masei, funcției sau categoriei de încadrare. Atunci cînd o asemenea majorare s-a produs, se ia în considerare ca bază de calcul al pensiei, salariul mediu tarifar din ultimele 24 luni de activitate salariată.

GH. ENESCU, Tg. Ocna — Reportajul „Orașul petrochimic, orașul tinereții”, apărut într-unul din numerele ziarului nostru, v-a sugerat o propunere interesantă. O transmitem în rîndurile de mai jos Sfatului popular regional Bacău, cu intenția de a face obiectul unei analize amănunțite. „La 30 km. distanță de noul oraș de pe mealeagurile băcoane, Onești, se află satul Ploana-Săraru. Situat într-un cadru pitoresc și deosebit de unii bogat izvor iodo-sulfuros, acest sat poate deveni o stațiune balneo-climatică mult căutată și apreciată. Electrificarea există, agenția P.T.T.R. cu post telefonic deosebit. Cooperativa și bufe-tul pun la îndemînă cele trebuincioase

hranei, iar cinematograful, pe lîngă manifestările culturale locale, răspunde cerințelor iubitorilor de filme. Pînă la construcția unor cabane pe valea Hăloșului, s-ar putea folosi cabana Ocolului Silviu”.

ION CULMAN — Cralova: Propunerea dv. de a se construi o casă bană turistică la Putna, în regiunea populară regională Suceava ne înfrumusețează în perspectivă, înfrumusețează obiectivele care se vor construi în regiune, figurează și un complex turistic cu o capacitate de cazare de 50 de locuri și un restaurant cu 200 de locuri, în localitatea cu renume istoric, Putna.

TINCA IONIȚĂ — comuna Nicolae Bălcescu, raionul Bacău: Ghicitoarea trimisă de dv. are tîlc. O reproducem în speranța că o vor „dezlega” cei vizați.

Ce este frumos cu adevărat... dar nu este, ce strălucete... dar nu strălucete. Oricît v-ați bate capul nu puteți ghici tîlcul cimiliturii. Oricînd din comuna Nicolae Bălcescu ar auzi-o, ghicite. Frumoașă cu adevărat... este comuna mai sau arătată. Așezată la cîțiva kilometri de orașul Bacău. Este... electricitate, dar încă nu are, deci în preocupările actuale, dar în problemele de protecție a calității apelor, precum și combaterea efectului dăunător al lor prin scoaterea terenurilor de sub inundații prin îndigui, desecări, asanări, combaterea eroziunii solului etc.”.

NICOLAE C. NUTU — Cralova: În urma scrisorii dv. referitoare la unele probleme privind gospodărirea apelor în țara noastră, Comitetul de stat al apelor ne informează asupra unor măsuri ce se întreprind pentru folosirea complexă a resurselor de apă.

„Țara noastră dispune de un bogat volum de apă atît din resurse de suprafață cît și subterane, răspîndite uniform pe întreg teritoriul său. Această problemă constituie o preocupare de bază a Comitetului de stat al apelor. În acest scop, au fost întocmite planurile de amenajare complexă a apelor pe bazine hidrografice și planul general de amenajare a apelor din R.P.R.”.

Planurile de amenajare complexă a apelor analizează multilateral resursele de apă ale țării și pun în evidență măsurile și lucrările necesare pentru satisfacerea necesităților de apă, actuale și de perspectivă, ca de pildă cele pentru alimentări cu apă potabilă și industrială, pentru diverse amenajări hidroenergetice, pentru piscicultură, navigație, stuficultură, irigații etc... În vederea dezvoltării economiei naționale.

Un loc important în aceste planuri, deci în preocupările actuale, dar în problemele de protecție a calității apelor, precum și combaterea efectului dăunător al lor prin scoaterea terenurilor de sub inundații prin îndigui, desecări, asanări, combaterea eroziunii solului etc.”.

ZOTTA IONEL — București: Întreprinderea de transporturi București consideră justă observația dv. În planul de întreținere a materialului rulant, I.T.B. execută și unele modificări și îmbunătățiri în scopul mării confortului. Printre aceste îmbunătățiri figurează și înlocuirea agățătorilor mobile, cu bare longitudinale fixe, care îndeplinesc condițiile de siguranță în exploatare și estetică.

Tinerețea florilor
Foto: I. BACIU

A 18-A EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE

TOKIO 10 (Corespondență de la trimisul special al „Agerpres” — Ilie Goga).

Tokio a trăit simbută de la mic la mare, împreună cu mii de sportivi veniți aici din toate colțurile pământului, clipele solemne ale deschiderii celei de-a 18-a ediții a Jocurilor Olimpice.

Cu cîteva ore înainte de deschiderea portilor stadionului, un torent nesfârșit de vehicule și de pietoni se revărsa în direcția parcului Meiji, unde se află arena olimpică, Stadionul Național. Spre prînz, toate cele 75 000 de locuri au fost completate.

În tribune, oficialitățile japoneze, membrii corpului diplomatic, oaspeți de peste hotare, turiști, aproape 2 000 de jurnaliști, crainici de radio și comentatori de televiziune, veniți să relateze lumii întregi disputele olimpice. O întreagă armată de fotoreporteri operatori de cinema și de televiziune ocupă punctele „strategice” pentru a prinde imaginile cele mai sugestive, cele mai interesante. În același timp, în fața televizorilor milioane de japonezi așteaptă începerea transmisiunii festivităților de deschidere.

Interesul pentaste Jocuri depășește orice imaginație. Olimpiada se desfășoară pentru prima dată în Asia, relansînd cu o forță deosebită tradiția spiritului olimpic. Jocurile Olimpice răspîndesc peste mări, țări și continente ideea cooperării și prieteniei între tinerii tuturor popoarelor lumii.

Ora 13.45. Pe catargele fixate de jur împrejurul tribunei se ridică drapelul celor 94 de țări participante, iar pe deasupra marelui ecran electric se înalță drapelul olimpic, încadrat de steagul japonez și de steagul orașului Tokio. O salvă de artilerie marchează sosirea în sala de recepție a stadionului la împăratul Japoniei, Hirohito. Sunete de clopote, înregistrate electronic, se revărsa deasupra stadionului. Fanfara intonează Imnul național japonez și, la ora 13.58 — împăratul Hirohito, însoțit de împărăteasa Japoniei, iau loc în tribuna de onoare.

La ora 14.00, pe poarta stadionului intră coloana participanților avînd în frunte, conform tradiției, delegația Greciei, țară în care cu mai mult de două milenii în urmă s-au născut sporturile atletice denumite „Olimpiade”.

Delegațiile defilează în ordinea alfabetului englez. Trec sportivii din toate colțurile lumii — argentinieni, australieni, belgieni, camerunezi, ceylonezi. Delegația Țehoslovaciei e foarte numeroasă, dar și mai importantă: ca număr este echipa unită a Germaniei. Cele mai mici delegații sînt cele ale Boliviei și Monaco-ului, reprezentate de cîte un singur sportiv. Grupul concurenților indieni defilează în costume tradiționale, purtînd pe cap turban. Vîiu aplaudați sînt și mexicanii, gazdele viitoare Olimpiadei, care trec în costume de un roșu aprins.

Coloana participanților își continuă defilarea în sunetele vioale ale marșurilor înarmate de fanfără. Iată apărînd în fața tribunei principale și reprezentanții patriei noastre. Înaintea delegației noastre pășete purtătorul ei de drapel, campionul mondial de caic Aurel Vernescu. Sportivul român poartă costume de culoare neagră, iar fetele talonare albastre cu fuste gri. Trecerea delegației noastre este puternic aplaudată de publicul japonez, care distinge în rîndurile ei sportivi bine cunoscuți la Tokio, ca Iolanda

Balaș, fostul campion mondial de lupte Valeriu Bularca, boxerul Ciucă și alții.

Două delegații extrem de numeroase defilează una după alta, conform ordinii decise de alfabet: cele ale S.U.A. și U.R.S.S. Publicul este impresionat de forța halterofilului sovietic Iuri Vlasov, care poartă drapelul țării sale cu o singură mîină. Defilarea este încheiată de delegația țării gazdă — Japonia — înaltă, bine înțeleasă, cu furtuni de aplauze.

Parada celor 94 de delegații a durat 50 de minute. Iată acum delegațiile alinate pe gazonul stadionului, una lîngă alta, cu fața spre tribuna de onoare. De aici coboară pe stadion președintele Comitetului de organizare a J. O. de la Tokio, Daigoro Yasukawa, care urcînd pe o estradă adresează salutul de bun venit către participanți. După aceea ia cuvîntul președintele C.I.O., Avery Brundage, invitînd — în limba japoneză — pe împăratul Hirohito să declare deschise jocurile. Șeful statului japonez pronunță în limba sa natală tradiționala și laconică frază: „Declara deschisă cea de 18-a Olimpiadă a erei moderne”.

Toate cuvîntările apar în traducere pe ecranul electric al stadionului.

Prin poarta de sud a stadionului intră opt marinari japonezi care aduc drapelul Olimpic. Pe ecranul stadionului, becuri colorate înalță steagurile olimpice: „Altius, citius, fortius” (Mai sus, mai repede, mai puternic). Steagul de mătase albă este ridicat încet pe catargul de bambus înalt de 15 m. Răsuna solemn melodia Imnului Olimpic, compus de Spiros Samara, cântat de un cor din 30 de voci.

Deasupra stadionului sînt lansate mii de baloane multicolore.

Primarul orașului Roma, Amerigo Petrucci, înmînează primarului orașului Tokio, Rikitaro Yazuma, stîndardul care va fi păstrat aici pînă în anul 1968. E un stîndard de satin brodat, care dăinuie încă de la Olimpiada din 1920, de la Anvers. În 1968, el va fi predat, oficialităților din Ciudad de Mexico, orașul care va găzdui la 19-a ediție a J. O.

Trei salve de tun salută sosirea flăcării olimpice, momentul culminant al festivităților. Apurînd la 21 august pe ruinele Olimpipei, flacăra sacră a jocu-

Azi încep primele

Astăzi duminică încep întrecerile propriu zise ale Olimpiadei. În această zi se vor desfășura concursuri și meciuri la 11 discipline și în multe dintre ele sînt angajați și sportivii țării noastre. În primul rînd, atenția amatoriilor de sport din țara noastră se va îndrepta către stadionul din Omyia (50 km. de Tokio) unde fotbalistii noștri își vor face debutul în turneul final olimpic, primind replica echipei Mexicului. În acest loc echipa țării noastre va avea următoarea componentă: Datcu, Greavu, Nunweiler III, Dan Coe, Ivan, Petru Emil, Koszka, Pirclăb, Constantin, Ionescu, Creinicănu. Echipa feminină de volei a țării noastre debutează în turneul olimpic întîlnind la Yokohama echipa U.R.S.S., iar la polo pe apă formația R.P.R. joacă în compania echipei Italiei, campionă olimpică. La lupte libere vor intra în „focul întrecerilor” Gh. Tăpălagă (52 kg) și St. Tampa (78 kg).

De asemenea, vor participa la întîlniri preliminare și reprezentanții țării noastre la canotaj academic (2 pîri 1 și 4 fără cârmaci).

rilor, purtată de avioane peste țările Asiei și de 10 000 de tineri atleți pe șoselele Japoniei, a ajuns în fine la capătul drumului ei. Toate privirile se ațîntesc spre poarta din nord. Apare și ultimul purtător al stelei olimpice. Este studentul Ishinori Sakai, născut la Hiroshima chiar în dimineața bombardamentului atomic.

Purtătorul flăcării parcurge un tur de pistă pe stadion și apoi urcă treptele tapete în verde spre marea tripodă care susține imensă cupă de bronz, aprinzînd focul ce va lumina întrecerile olimpice pînă la 24 octombrie. Urale cutremură stadionul, iar corul și fanfara intonează Imnul Jocurilor Olimpice a continuat în împrejurimile stadionului. Au avut loc demonstrații de gimnastică, spectacole folclorice, de acrobafii și dansuri vechi japoneze, dansul lanternelor și focuri de artificii.

Cu același prilej a fost dezvoltată, în fața intrării principale a stadionului Național, o piastră comemorativă purtînd efigia lui Pierre de Coubertin, inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne. La ora cînd transmit, alele parcurului sunt încă pline de oameni care dansează și petrec. Olimpiada a început într-o ambianță entuziasată, împărțită de toți locuitorii Tokio-ului, care n-au mai văzut asemenea paradă și serbare, cu „actori” reprezentînd aproape toate țările lumii. Doar în satul olimpic red, însă, că la ora actuală e liniște. Sportivii dorm. Duminică ei așteaptă primele starturi. Bătălia medalilor olimpice începe...

Era 15.17. Sportivii părăsesc stadionul, îndreptîndu-se spre autobuzele care îi vor reduce în satul olimpic. Marea sărbătoare a deschiderii Jocurilor Olimpice a continuat în împrejurimile stadionului. Au avut loc demonstrații de gimnastică, spectacole folclorice, de acrobafii și dansuri vechi japoneze, dansul lanternelor și focuri de artificii.

Cu același prilej a fost dezvoltată, în fața intrării principale a stadionului Național, o piastră comemorativă purtînd efigia lui Pierre de Coubertin, inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne.

La ora cînd transmit, alele parcurului sunt încă pline de oameni care dansează și petrec. Olimpiada a început într-o ambianță entuziasată, împărțită de toți locuitorii Tokio-ului, care n-au mai văzut asemenea paradă și serbare, cu „actori” reprezentînd aproape toate țările lumii. Doar în satul olimpic red, însă, că la ora actuală e liniște. Sportivii dorm. Duminică ei așteaptă primele starturi. Bătălia medalilor olimpice începe...

Era 15.17. Sportivii părăsesc stadionul, îndreptîndu-se spre autobuzele care îi vor reduce în satul olimpic. Marea sărbătoare a deschiderii Jocurilor Olimpice a continuat în împrejurimile stadionului. Au avut loc demonstrații de gimnastică, spectacole folclorice, de acrobafii și dansuri vechi japoneze, dansul lanternelor și focuri de artificii.

Cu același prilej a fost dezvoltată, în fața intrării principale a stadionului Național, o piastră comemorativă purtînd efigia lui Pierre de Coubertin, inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne.

La ora cînd transmit, alele parcurului sunt încă pline de oameni care dansează și petrec. Olimpiada a început într-o ambianță entuziasată, împărțită de toți locuitorii Tokio-ului, care n-au mai văzut asemenea paradă și serbare, cu „actori” reprezentînd aproape toate țările lumii. Doar în satul olimpic red, însă, că la ora actuală e liniște. Sportivii dorm. Duminică ei așteaptă primele starturi. Bătălia medalilor olimpice începe...

Era 15.17. Sportivii părăsesc stadionul, îndreptîndu-se spre autobuzele care îi vor reduce în satul olimpic. Marea sărbătoare a deschiderii Jocurilor Olimpice a continuat în împrejurimile stadionului. Au avut loc demonstrații de gimnastică, spectacole folclorice, de acrobafii și dansuri vechi japoneze, dansul lanternelor și focuri de artificii.

Cu același prilej a fost dezvoltată, în fața intrării principale a stadionului Național, o piastră comemorativă purtînd efigia lui Pierre de Coubertin, inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne.

La ora cînd transmit, alele parcurului sunt încă pline de oameni care dansează și petrec. Olimpiada a început într-o ambianță entuziasată, împărțită de toți locuitorii Tokio-ului, care n-au mai văzut asemenea paradă și serbare, cu „actori” reprezentînd aproape toate țările lumii. Doar în satul olimpic red, însă, că la ora actuală e liniște. Sportivii dorm. Duminică ei așteaptă primele starturi. Bătălia medalilor olimpice începe...

Era 15.17. Sportivii părăsesc stadionul, îndreptîndu-se spre autobuzele care îi vor reduce în satul olimpic. Marea sărbătoare a deschiderii Jocurilor Olimpice a continuat în împrejurimile stadionului. Au avut loc demonstrații de gimnastică, spectacole folclorice, de acrobafii și dansuri vechi japoneze, dansul lanternelor și focuri de artificii.

Cu același prilej a fost dezvoltată, în fața intrării principale a stadionului Național, o piastră comemorativă purtînd efigia lui Pierre de Coubertin, inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne.

La ora cînd transmit, alele parcurului sunt încă pline de oameni care dansează și petrec. Olimpiada a început într-o ambianță entuziasată, împărțită de toți locuitorii Tokio-ului, care n-au mai văzut asemenea paradă și serbare, cu „actori” reprezentînd aproape toate țările lumii. Doar în satul olimpic red, însă, că la ora actuală e liniște. Sportivii dorm. Duminică ei așteaptă primele starturi. Bătălia medalilor olimpice începe...

Era 15.17. Sportivii părăsesc stadionul, îndreptîndu-se spre autobuzele care îi vor reduce în satul olimpic. Marea sărbătoare a deschiderii Jocurilor Olimpice a continuat în împrejurimile stadionului. Au avut loc demonstrații de gimnastică, spectacole folclorice, de acrobafii și dansuri vechi japoneze, dansul lanternelor și focuri de artificii.

Cu același prilej a fost dezvoltată, în fața intrării principale a stadionului Național, o piastră comemorativă purtînd efigia lui Pierre de Coubertin, inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne.

La ora cînd transmit, alele parcurului sunt încă pline de oameni care dansează și petrec. Olimpiada a început într-o ambianță entuziasată, împărțită de toți locuitorii Tokio-ului, care n-au mai văzut asemenea paradă și serbare, cu „actori” reprezentînd aproape toate țările lumii. Doar în satul olimpic red, însă, că la ora actuală e liniște. Sportivii dorm. Duminică ei așteaptă primele starturi. Bătălia medalilor olimpice începe...

Era 15.17. Sportivii părăsesc stadionul, îndreptîndu-se spre autobuzele care îi vor reduce în satul olimpic. Marea sărbătoare a deschiderii Jocurilor Olimpice a continuat în împrejurimile stadionului. Au avut loc demonstrații de gimnastică, spectacole folclorice, de acrobafii și dansuri vechi japoneze, dansul lanternelor și focuri de artificii.

Cu același prilej a fost dezvoltată, în fața intrării principale a stadionului Național, o piastră comemorativă purtînd efigia lui Pierre de Coubertin, inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne.

La ora cînd transmit, alele parcurului sunt încă pline de oameni care dansează și petrec. Olimpiada a început într-o ambianță entuziasată, împărțită de toți locuitorii Tokio-ului, care n-au mai văzut asemenea paradă și serbare, cu „actori” reprezentînd aproape toate țările lumii. Doar în satul olimpic red, însă, că la ora actuală e liniște. Sportivii dorm. Duminică ei așteaptă primele starturi. Bătălia medalilor olimpice începe...

Era 15.17. Sportivii părăsesc stadionul, îndreptîndu-se spre autobuzele care îi vor reduce în satul olimpic. Marea sărbătoare a deschiderii Jocurilor Olimpice a continuat în împrejurimile stadionului. Au avut loc demonstrații de gimnastică, spectacole folclorice, de acrobafii și dansuri vechi japoneze, dansul lanternelor și focuri de artificii.

Cu același prilej a fost dezvoltată, în fața intrării principale a stadionului Național, o piastră comemorativă purtînd efigia lui Pierre de Coubertin, inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne.

La ora cînd transmit, alele parcurului sunt încă pline de oameni care dansează și petrec. Olimpiada a început într-o ambianță entuziasată, împărțită de toți locuitorii Tokio-ului, care n-au mai văzut asemenea paradă și serbare, cu „actori” reprezentînd aproape toate țările lumii. Doar în satul olimpic red, însă, că la ora actuală e liniște. Sportivii dorm. Duminică ei așteaptă primele starturi. Bătălia medalilor olimpice începe...

Era 15.17. Sportivii părăsesc stadionul, îndreptîndu-se spre autobuzele care îi vor reduce în satul olimpic. Marea sărbătoare a deschiderii Jocurilor Olimpice a continuat în împrejurimile stadionului. Au avut loc demonstrații de gimnastică, spectacole folclorice, de acrobafii și dansuri vechi japoneze, dansul lanternelor și focuri de artificii.

Cu același prilej a fost dezvoltată, în fața intrării principale a stadionului Național, o piastră comemorativă purtînd efigia lui Pierre de Coubertin, inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne.

La ora cînd transmit, alele parcurului sunt încă pline de oameni care dansează și petrec. Olimpiada a început într-o ambianță entuziasată, împărțită de toți locuitorii Tokio-ului, care n-au mai văzut asemenea paradă și serbare, cu „actori” reprezentînd aproape toate țările lumii. Doar în satul olimpic red, însă, că la ora actuală e liniște. Sportivii dorm. Duminică ei așteaptă primele starturi. Bătălia medalilor olimpice începe...

Era 15.17. Sportivii părăsesc stadionul, îndreptîndu-se spre autobuzele care îi vor reduce în satul olimpic. Marea sărbătoare a deschiderii Jocurilor Olimpice a continuat în împrejurimile stadionului. Au avut loc demonstrații de gimnastică, spectacole folclorice, de acrobafii și dansuri vechi japoneze, dansul lanternelor și focuri de artificii.

Cu același prilej a fost dezvoltată, în fața intrării principale a stadionului Național, o piastră comemorativă purtînd efigia lui Pierre de Coubertin, inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne.

La ora cînd transmit, alele parcurului sunt încă pline de oameni care dansează și petrec. Olimpiada a început într-o ambianță entuziasată, împărțită de toți locuitorii Tokio-ului, care n-au mai văzut asemenea paradă și serbare, cu „actori” reprezentînd aproape toate țările lumii. Doar în satul olimpic red, însă, că la ora actuală e liniște. Sportivii dorm. Duminică ei așteaptă primele starturi. Bătălia medalilor olimpice începe...

Era 15.17. Sportivii părăsesc stadionul, îndreptîndu-se spre autobuzele care îi vor reduce în satul olimpic. Marea sărbătoare a deschiderii Jocurilor Olimpice a continuat în împrejurimile stadionului. Au avut loc demonstrații de gimnastică, spectacole folclorice, de acrobafii și dansuri vechi japoneze, dansul lanternelor și focuri de artificii.

Cu același prilej a fost dezvoltată, în fața intrării principale a stadionului Național, o piastră comemorativă purtînd efigia lui Pierre de Coubertin, inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne.

Plecarea la Moscova a tovarășului Alexandru Birlădeanu la ședința Comitetului executiv al C. A. E. R.

Tovarășul Alexandru Birlădeanu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, reprezentant al R.P. Romine în C.A.E.R., a plecat sîmbătă seara la Moscova pentru a participa la lucrările celei de-a XIV-a ședințe a Comitetului executiv al C.A.E.R.

La plecare, în gara de nord, au fost de față tovarășii Alexandru

Moghioroș, Gheorghe Gaston Marin și Gogu Rădulescu, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Victor Ionescu, ministrul comerțului exterior, Pompiliu Macovei, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

Au fost prezenți I. I. Iliușin, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice în R.P. Romine, și membri ai ambasadei. (Agerpres).

Întoarcerea delegației guvernamentale romine care a vizitat Algeria

Sîmbătă seara, s-a înapoiat în Capitală delegația guvernamentală a R.P. Romine, condusă de Mihail Florescu, ministrul industriei petrolului și chimiei, care, la invitația guvernului algerian, a făcut o vizită în Republica Algeriană Democrată și Populară.

La întoarcere delegația s-a oprit la Paris, unde a avut convorbiri pri-

vind relațiile economice romino-franceze.

Delegația a fost salutăată la aeroport de către Dumitru Simulescu, ministrul transporturilor și telecomunicațiilor, Pompiliu Macovei, adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai conducerii Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei și Ministerului Comerțului Exterior. (Agerpres).

LUCRĂRILE AGRICOLE DE TOAMNĂ

În toate regiunile țării s-a lucrat intens în săptămîna aceasta la semănat și stringerea recoltei culturilor țirzii.

După cum rezultă din datele Consiliului Superior al Agriculturii, în întreaga țară au fost însemînată cu diferite culturi pînă la 8 octombrie 1 600 000 hectare. Cu grîu și secară s-a semănat 43 la sută din suprafața prevăzută.

Comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut a fost însemînată o suprafață mai mare, iar lucrările se fac la un nivel calitativ superior.

Cele mai mari suprafețe au fost însemînată pînă în prezent în regiunile Galați, Suceava, Maramureș, Banat și Dobrogea, în care s-a realizat 50—60 la sută din planul însemîntărilor de toamnă.

Rezultate mai bune s-au obținut în săptămîna aceasta și în desfășurarea recoltărilor de toamnă. Recoltarea florisoarelor s-a terminat în majoritatea regiunilor, iar a porumbului pentru boabe, floarea de zahăr și cartofilor s-a realizat de pe jumătate din suprafața

rafinării. Brazii și uzele „I. Mai” Ploiești. El a fost însoțit de Ion Dumitru, adjunct al ministrului industriei petrolului și chimiei, care a oferit apoi un prînz în cinstea oaspetelui la castelul „Peleg” din Sinaia.

După amiază dr. Sigvard Eklund a plecat la Constanța. În vizita sa prin țară, oaspetele este însoțit de acad. Horia Hulubei și de prof. Alexandru Sanielevici, membru corespondent al Academiei R.P.R. (Agerpres).

Vizitele directorului general al Agenției internaționale pentru energie atomică

Sîmbătă, directorul general al Agenției internaționale pentru energie atomică, dr. Sigvard Eklund, a vizitat

rafinării. Brazii și uzele „I. Mai” Ploiești. El a fost însoțit de Ion Dumitru, adjunct al ministrului industriei petrolului și chimiei, care a oferit apoi un prînz în cinstea oaspetelui la castelul „Peleg” din Sinaia.

După amiază dr. Sigvard Eklund a plecat la Constanța. În vizita sa prin țară, oaspetele este însoțit de acad. Horia Hulubei și de prof. Alexandru Sanielevici, membru corespondent al Academiei R.P.R. (Agerpres).

culturală cum au fost cel de-al III-lea Festival și Concurs internațional „George Enescu” și cel de-al VII-lea concurs artistic de amatori. (Agerpres).

Chimia rominească la tribuna unor importante reuniuni științifice internaționale

După cum s-a anunțat, de curînd s-a întors în capitală acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei R.P. Romine, care, în fruntea unei delegații de specialiști romini, a participat la cîteva manifestări științifice din domeniul chimiei fizice, organizate peste hotare.

Pentru a afla amănunte despre această călătorie, prilejînd oamenilor de știință romini un cuprînzător schimb de experiență cu cercetători chimisti din întreaga lume, am adresat cîteva întrebări unor colaboratori apropiați ai acad. Ilie Murgulescu, care l-au însoțit la aceste manifestări: Tatiana Onescu, conferențiar la catedra de chimie fizică a Universității „București”, S. Sternberg, laureat al Premiului de Stat și Octavian Radovici, conferențiar universitar, șef de secție la Centrul de cercetări chimie fizică al Academiei.

Primul răspuns al cercetătorilor romini reface, pentru cititorii „Romîniei libere”, itinerarul străbătut timp de aproape o lună.

— Drumul parcurs de noi a cuprins patru puncte de oprire, în patru mari orașe europene: Bratislava, Viena, Liège și Londra. Fiecare din aceste orașe a găzduit, vreme de cîteva zile, cîte o manifestare științifică importantă pentru dezvoltarea, pe plan mondial, a științei chimiei. Astfel, la Bratislava delegația romină a luat parte la Congresul de chimie coordinativă, organizat sub auspiciile Academiei slovece, în localul modernului hotel „Vienna Intercontinental” s-au desfășurat lucrările celei de a VIII-a Conferințe internaționale de chimie coordinativă; Liège a găzduit „Zilele de studiu asupra sărurilor topite”, organizate de Institutul de chimie și metalurgie a Universității din Liège, în colaborare cu „Euratom”; tradiționala reu-

niune (a XV-a) a Comitetului internațional de termodinamică și cinetică electrochimică (C.I.T.C.E.) a avut loc la Londra. Pretutendei, numeroși delegați și invitați din multe țări ale lumii (la Viena au fost aproape 800, sosiți de pe toate continentele) au dezbătut unele dintre cele mai actuale probleme ale chimiei.

— V-am ruga să ne înfățișați cîteva din problemele dezbătute, de interes mai larg pentru opinia publică.

— În general, reuniunile științifice de la Bratislava și Viena, care au avut un caracter similar, s-au ocupat de realizarea unui larg schimb de cunoștințe și păreri între specialiști în domeniul cineticii chimice, al aprofundării studiilor privind structura combinațiilor coordinative și a tipurilor de legături din aceste molecule. Referatele de ansamblu, lucrările originale, discuțiile de la Viena, de pildă, au tratat amplu, din cele mai variate unghiuri, rezultatele, concluziile cercetărilor în legătură cu aceste probleme-chele ale chimiei anorganice moderne. La Londra, ca și la Liège

— unde a participat un număr mai restrîns de cercetători — în centrul atenției s-au aflat studii asupra unor probleme privind chimia fizică a sărurilor topite, cinetica proceselor de electrodă, coroziunea etc. ale căror rezultate își găsesc aplicație în metalurgie, în tehnica atomică și în alte domenii.

ȘTRI EXTERNE

BELGRAD

Întrevederile delegației culturale romine în Iugoslavia

BELGRAD 10 (Agerpres). — La 10 octombrie Iancu Vippotnik, secretar federativ pentru problemele învățămîntului și culturii a avut o întrevedere cu delegația culturală romină condusă de Constanța Crăciun, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Cu acest prilej, au avut loc convorbiri cu privire la colaborarea

dintre cele două țări în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în legătură cu posibilitățile dezvoltării pe mai departe a relațiilor în acest domeniu.

În aceeași zi, membrii delegației, au făcut o vizită la Vecea Executivă a Serbiei. Ei au vizitat, de asemenea, Centrul cinematografic de la Koșutniak și chintoteca iugoslavă.

NEW YORK

Harlea în curînd pe scena Operei Metropolitan

NEW YORK 10 (Agerpres). — La New York, a sosit de cîteva zile Nicolae Harlea, care în lunile octombrie, noiembrie și decembrie va apărea din nou pe scena Operei Metropolitan, în nouă spectacole, în rolurile principale din operele: Rigoletto, Lucia de Lamermoor și Forza Destinului. Primul spectacol are loc la 14 octombrie cu opera Rigoletto.

După succesul înregistrat de Nicolae Harlea în primăvara acestui an pe scena Operei Metropolitan în operele Don Carlos și Paise, iubitorii de muzică din New York așteaptă cu interes reînălțirea cu solul muzicii rominești.

BUDAPESTA

Concertul orchestrei simfonice a Radioteleviziunii romine

BUDAPESTA 10. Corespondentul Agerpres, A. Pop, transmite: În cadrul manifestărilor prilejuate de săptămînilor muzicale budapestane, orchestra simfonică a Radioteleviziunii romine a dat în seara zilei de 10 octombrie la Budapesta primul său concert. Concertul dirijat de Iosif Conta a cuprins poemul simfonic „Vor Maris” de George Enescu, „Cîntecele unui drumet” de Gustav Mahler, în interpretarea lui Dan Iordăchescu și suita „Sărbătoarea primăverii” de Igor Stravinski. Au participat numeroși reprezentanți ai vieții culturale din capitala R.P. Ungare. A fost de față Mihail Rogianu, ambasadorul R.P. Romine la Budapesta și membri ai ambasadei.

HANOI

La a X-a aniversare e eliberării

HANOI 10 (Agerpres). — La 10 octombrie, locuitorii Hanoiului sărbătoresc cea de-a 10-a aniversare a eliberării capitalei țării lor.

Luînd cuvîntul la o adunare festivă, organizată cu acest prilej, Tran Duy Tung, președintele Comitetului administrativ al orașului Hanoi, a arătat că în anul de față eliberarea producției industriale a orașului a crescut de 9,8 ori, iar producția agricolă a regiunii Hanoi a înregistrat o creștere anuală de 6 la sută.

Orașul s-a dezvoltat, numărul întreprinderilor industriale a crescut considerabil, producția mesetugărească a fost organizată în cooperative. În prezent, la Hanoi există 200 de fabrici și sute de ateliere ale cooperărilor mesetugărești, care aprovizionează populația orașului și a întregii țări și produc mărfuri pentru export. Numărul muncitorilor a crescut în cei zece ani de la 5 000, la 60 000.

Quebec

Vizita reginei Angliei

OTTAWA 10 (Agerpres). — Regina Elisabeta a II-a a Angliei și prințul Philip, care fac o vizită în Canada, au sosit sîmbătă la Quebec, capitala provinciei cu același nume. Autoritățile canadiene au luat drastice măsuri de securitate pentru a preîntîmpina manifestările populației locale care cer autonomia provinciei de limbă franceză în cadrul statului canadian.

Înaintea sosirii reginei — relatează agenția Reuter — un grup de tineri a organizat o adunare, protestînd împotriva vizitei și cerînd

ACTUALITATEA INTERNATIONALĂ

Sedința finală a Conferinței de la Cairo

CAIRO 10. — Corespondentul Agerpres, N. Ploeanu, transmite: Cea de a doua Conferință la nivel înalt a țărilor neangajate s-a încheiat simbolic la miezul nopții. După sedința închisă în cadrul căreia participanții la Conferință au adoptat documentele finale, a avut loc ultima sedință publică. În cadrul ei, au fost semnate declarația și celelalte documente. Apoi președintele R.A.U., Nasser a rostit cuvântarea de încheiere.

Într-o sedință care a durat toată dimineața de sâmbătă, miniștrii afacerilor externe ai țărilor neangajate au definitivat proiectele declarațiilor și rezoluțiilor care au fost prezentate spre aprobare sefiilor de state și de guverne. După cum a devenit cunoscut în cercurile conferinței, în proiectul Declarației politice se subliniază necesitatea lichidării definitive a colonialismului, imperialismului și neocolonialismului. Proiectul se pronunță, de asemenea, în favoarea sprijinirii luptei de eliberare a popoarelor din Angola, Mozambic, Guinea portugheză, din celelalte colonii portugheze, și din Africa și Asia, precum și pentru lichidarea discriminării rasiale. Documentul adresează un apel guvernului S.U.A. să pună capăt blocadei economice împotriva Cubei și să li-

chideze baza militară de la Guantanamo. Se cere, de asemenea, încetarea amestecului străin în Cipru și acordarea dreptului poporului cipriot de a hotărî singur asupra viitorului lui. Participanții la conferință au afirmat totodată sprijinul față de eforturile Organizației Unității Africane de a restabili pacea în Congo. Declarații separate urmează să fie adoptate în problemele economice și culturale. Recomandările în domeniul economic, subliniază necesitatea îndeplinirii de către toate țările a hotărârilor adoptate de Conferința Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare și propun convocarea unei conferințe a țărilor în curs de dezvoltare pentru coordonarea și consolidarea politicii lor economice, în vederea viitoarei Conferințe pentru comerț și dezvoltare programată în anul 1968. Țările participante au fost, de asemenea, invitate să-și unească eforturile pentru realizarea unor relații economice mai largi cu țările dezvoltate.

Recomandările pe plan cultural afirmă, printre altele, necesitatea unei colaborări mai strânse pe țărilor culturii, educației și științei, în scopul unei mai bune înțelegeri între popoare și al consolidării păcii și progresului.

Vizita delegației de partid și de stat a R. P. Romine în R. P. Chineză

SANHAI 10 (Agerpres). — Vineri după-amiază, delegația de partid și de stat a R.P. Romine, condusă de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, a vizitat Expoziția industrială și un șantier naval din localitate. Seara, delegația a luat parte la o masă oferită de Cen Pi-sien, secretar al Comitetului orașenesc Șanhai al P.C. Chinez. Cen Pi-sien și Ion Gheorghe Maurer au rostit toasturi.

KUNMIN 10 (Agerpres). — După vizita făcută la Șanhai, delegația de partid și de stat a R. P. Romine, în frunte cu tovarășul Ion Gheorghe Maurer, a plecat cu avionul la Kunmin. La sosire delegația a fost salutăată de Cen I, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, vicepremier al Consiliului de Stat, Ien Hun-len, prim-secretar al Comitetului provincial Iunan al P.C. Chinez, de activiști de partid și de stat.

Probleme ale agriculturii în dezbaterea Adunării Naționale franceze

PARIS 10. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Adunarea Națională franceză a debătut vineri după-amiază și în continuare până noaptea târziu, problemele agricole ca urmare a șase interpelări orale puse de deputați din diferite grupuri politice. Circa 40 de oratori au luat cuvântul, cărora le-a răspuns Edgar Pisani, ministrul agriculturii. La sedință a participat și Georges Pompidou, președintele Consiliului de Miniștri.

Primul orator, deputatul comunist

Eugen Fourvel — autorul primei interpelări — a criticat politica agricolă a guvernului, care, tinde să accelereze dispariția micilor exploatare familiale, în profitul exploatarelor cu caracter industrial și a re-proștat guvernului de a fi refuzat actualizarea prețurilor produselor agricole în conformitate cu planul de stabilizare și cu situația existentă în țările Pieței comune.

Deputatul Rene Charpentier (M.R.P.) a remarcat că din 1958 prețul îngreșămintelor chimice, utilitatii agricole, cît și sarcinile fiscale au crescut între 10 și 50 la sută și că nivelul de trai al agricultorilor crește cu mult mai încet decît al celorlalte categorii sociale. El a făcut constatarea că producătorii agricoli, care reprezintă 15 la sută din populație, primesc numai 7,13 la sută din venitul național.

În cuvîntul său, Edgar Pisani, ministrul agriculturii, a răspuns criticilor aduse de deputați. El s-a ocupat pe larg de problema laptelui, exprimîndu-și speranța că greva producătorilor va lua sfîrșit în curînd și arătînd că prețul laptelui plătit producătorilor în Franța nu este prea diferit de cel plătit în alte țări ale Europei. Dar, a declarat ministrul agriculturii, „aceasta nu exclude faptul că în anumite regiuni situația este foarte grea, datorită fie organizării defectuoase, fie faptului că acolo nu sînt condiții prielnice pentru producția de lapte. Acceptăm ca în anumite regiuni problema să fie luată în considerație”. Pisani s-a pronunțat împotriva legării prețului produselor agricole de prețurile produselor industriale. Apărînd politica agricolă a guvernului, el a remarcat că în cîțiva ani bugetul agriculturii s-a dublat și că în 1964 el a crescut cu 12 la sută, atunci cînd pe ansamblu bugetul majorarea a fost de numai 5 la sută.

Corespondență din Stockholm

Regrupări după alegerile comunale finlandeze

Tabloul general al alegerilor comunale din Finlanda este acum clar. Rezultatul arată un progres pentru partidele muncitorești, care, acum, împreună au obținut peste 50 la sută din voturi în comparație cu aproximativ 46 la sută cu prilejul alegerilor comunale precedente, din 1960. Din cadrul aripei stîngi, procentul cel mai mare de voturi în plus a fost obținut de partidul social-democrat, în timp ce pierderile din tabăra partidelor burgheze au fost suportate mai ales de către partenerii coaliției conservatoare. În ceea ce privește celelalte partide, nu s-au înregistrat deplasări prea mari în numărul voturilor obținute de către ele.

Dar își așteaptă răspunsul încă numeroase alte probleme interesante. După ce s-au numărat voturile prin post, repartiza preliminară a mandatelor s-a modificat, într-o oarecare măsură, și rezultatul final obținut de către Uniunea Social-democrată (opozitia de stînga) urmează să fie dedus din voturile obținute de coaliția electorală a acesteia cu Partidul social-democrat și cu Uniunea democrată a poporului finlandez în diferite circumscripții electorale. În orice caz se poate spune încă de pe acum că aceste alegeri nu au însemnat un progres prea important pentru Uniunea social-democrată.

După cite se pare, Uniunea democrată a poporului finlandez a obținut, pînă în cele din urmă, rezultate mai bune decît arăta numărătoarea la început. Este posibil ca să-și sporească proporția numărului alegătorilor care o sprijină, cu cîteva zecimi de procent față de alegerile din 1960, cînd a obținut 22 la sută din voturi. Dar rezultatul final se așteaptă să fie cunoscut de-abia peste circa o săptămînă.

La rîndul său, Partidul social-democrat trebuie să ia în considerare faptul că nici măcar succesul de acum nu l-a dat posibilitatea să-și recucerească numărul de mandate pe care le-a avut înainte de grava sciziune survenită în partid, în anul 1956.

În ceea ce privește conflictul din cadrul social-democrației, președintele partidului, Paasio, cere acum noi alegeri parlamentare pentru a putea să se folosească în continuare de succesele obținute în cadrul alegerilor comunale. Iar grupul advers

se declară de acord. Dacă vor fi organizate alegeri noi și social-democrația obține noi progrese, atunci aceasta ar putea să ducă la o situație cu totul nouă în ce privește alcătuirea guvernului. Atunci, așa-numita coaliție roșu-verde, dintre agrarieni și social-democrați, ar putea să fie reînființată, după o întreprindere de mai mulți ani. Dar această presupune ca grupul Paasio, înainte de alegeți, să înfrîngă grupul „puternic” Leskinen din cadrul partidului său.

În caz că învinge grupul Paasio, social-democrația poate să iasă din izolarea sa și să treacă într-o coaliție, spre deaperta — cu agrarieni. Drumul către o colaborare la stînga — ceea ce ar fi natural și ar putea deschide perspective largi în cadrul actualului raport de forțe pe scena politică — pare să fie încă barat de multe, și din păcate, puternice pie-dici. Totuși, necesitatea unei colaborări între partidele muncitorești a fost subliniată de către Uniunea democrată a poporului finlandez, în comentarii făcute de reprezentanții acesteia după alegeri.

INGEMAR ANDERSSON

10 octombrie 1964.

La Delhi, în noiembrie

Conferința mondială pentru pace și colaborare

DELHI 10 (Agerpres). — În India se fac pregătiri în vederea conferinței mondiale pentru pace și colaborare internațională, care se va deschide la Delhi la 14 noiembrie — ziua de naștere a fostului prim-ministru, Jawaharlal Nehru.

Președintele de Gaulle și-a încheiat vizita în Uruguay

MONTEVIDEO 10 (Agerpres). — Simbatic a luat sfîrșit vizita președintelui Franței de Gaulle, în Uruguay. La sfîrșitul acestei vizite la Montevideo a fost dat publicității un comunicat comun franco-uruguayean, în care se arată că în timpul întîrvederilor dintre generalul de Gaulle și președintele Consiliului guvernamental al Uruguayului, Luis Giannattasio, au fost trecute în revistă o serie de probleme privind situația din America Latină și din Europa, precum și relațiile franco-uruguayene. Comunicatul menționează că cele două guverne au căzut de acord să sporească în viitor schimburile comerciale dintre cele două țări.

În cursul aceleiași zile, președintele de Gaulle și persoanele care îl însoțesc, s-au imbarcat pe crucieratul „Colbert” îndreptîndu-se spre Brazilia, ultima etapă a călătoriei președintelui Franței în țările Americii Latine.

In citeva rinduri • In citeva rinduri • In citeva rinduri

● Președintele Sovietetului Suprem al U.R.S.S. și guvernul sovietic au învitat pe Osvaldo Dorticos, președintele Republicii Cuba să facă o vizită de prietenie în Uniunea Sovietică. Președintele Dorticos anunță agenția TASS a acceptat invitația și va sosi în următoarele zile în U.R.S.S. (Ag.).

● În orașul Loikau, capitala statului Kayah din Birmania, a fost construit și dat recent în folosință un spital cu o capacitate de 100 de paturi. Potrivit unor date oficiale, în prezent există în Birmania 367 spitale, față de 239 în anul trecut. (Ag.).

● Alexei Kosișghin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit ieri la Kremlin pe ministrul francez Gaston Palowski, însoțit de cercetările științifice și cu problemele atomice și spațiale. În cursul convorbirii prietenești, care a avut loc cu acest prilej, au fost abordate probleme privind dezvoltarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Franța în diferite domenii. (Ag.).

● În sala mare a Radioteleviziunii din Bruxelles a avut loc un concert al Orchestrei Radio belgiene dirijat de M. Brediceanu. A asistat un număr public. Dirijorul român s-a bucurat de o călduroasă primire. (Ag.).

● Societatea Italiană „Snam Divisione Saipem”, aparținînd Societății E.N.I., a încheiat un contract cu întreprinderea indiană „Oil and Natural Gas Commission” în care se prevede lucrări în valoare de circa 2 miliarde și jumătate de lire, executate în Golful Cambay, pe fundul mării, pentru găsirea unor zăcăminte petrolifere. (Ag.).

● Secretarul general al O.N.U., U Thant, a adresat un apel autorită-

ților sud-africane să comute sentințele de condamnare la moarte pronunțate împotriva a trei cetățeni sud-africani cunoscuți pentru opoziția lor față de apartheid. U Thant a acționat la cererea delegațiilor conferinței țărilor neangajate de la Cairo și a comitetului special al Adunării Generale pentru apartheid. (Ag.).

● După cum a declarat un purtător de cuvînt al Comisiei pentru energia atomică a S.U.A., de pe insula Wallop a fost lansată la 8 octombrie macheta unei baterii atomice, calculată pentru un zbor suborbital și însoțirea pe Pământ. În declarație se arată că această lansare face parte din seria de experiențe avînd ca scop elucidarea posibilității de a se menține în Cosmos surse nucleare de energie. (Ag.).

● În capitala Boliviei au continuat simțbătă demonstratiile elevilor de la școlile și colegiile de stat, împotriva hotărîrîi Ministerului Învățămîntului de a majora cu 200 la sută prețurile la rechizite și manuale. Poliția a folosit împotriva elevilor bastoane și gaze lacrimogene. (Ag.).

● La Varna, în stațiunea climaterică „Prietenia”, s-a deschis un simpozion în problemele eradicării tuberculozilor. Participă reprezentanți ai Cehoslovaciei, R. D. Germane, Iugoslaviei, Poloniei, României, Ungariei, Uniunii Sovietice și Bulgariei. (Ag.).

● După o vizită oficială de patru zile în Spania ministrul de externe al Turciei, Feridun Cemal Erkin, a părăsit simbatic dimineața Madridul cu destinația Zürich (Ag.).

Răsfoind presa străină După un dejun intim, neoficial...

Cu prilejul unei sesiuni la nivel înalt a Organizației Unității Africane a fost constituită o Comisie de reconciliere în Congo, care a hotărît, între altele, să facă o călătorie oficială la Washington. Comisia urma să discute cu autoritățile americane retragerea ajutorului militar pe care S.U.A. îl acordă guvernului congolez condus de Chombe. După constituirea comisiei, Departamentul de stat al S.U.A. a anunțat inițial că nu poate accepta să poarte discuții privind ajutorul militar pentru Congo, în lipsa unor reprezentanți ai lui Chombe. Cum era și de așteptat, împunericul O.U.A. nu au acceptat participarea lui Chombe la tratative. În cele din urmă, între reprezentanții S.U.A. și membrii Comisiei au avut loc totuși convorbiri.

În legătură cu activitatea depusă la Washington de Comisia O.U.A., ultimul număr al revistei africane „Jeune Afrique” aduce o serie de interesante amănunte inedite. Este vorba de un articol scris de Simon Malley, pe baza unei convorbiri avute cu conducătorul delegației O.U.A., Joseph Murumbi, ministru de stat al Keniei.

— Atunci cînd am fost informați că Washingtonul refuză să ne primească, noi am preferat să dovedim înțelegere și i-am asigurat pe americani că avem sincera dorință de a discuta într-un mod constructiv feburile aspecte ale crizei congoleze.

În acești termeni ministrul de stat al Keniei, Joseph Murumbi, care a condus delegația O.U.A. trimisă la Washington, ne-a expus diverse faze ale „aventurii” sale, din clipa în care a poyosit la Washington. Într-adevăr, după consultarea președintelui Johnson, Departamentul de stat al S.U.A. a hotărît că nu va primi delegația O.U.A. Ambasadorul american la Nairobi, William Attwood, s-a grăbit să-i aducă la cunoștință acest lucru președintelui Kenyatta, dar era prea târziu întrucît majoritatea miniștrilor africani, delegați la Washington, părăsiseră de pe acum capitalele respective. Departamentul de stat al S.U.A.

era pus în mare încurcătură. Rapoartele diplomatice care au parvenit din cele mai multe dintre capitalele africane erau unanime. Refuzul american era interpretat drept o insultă la adresa demnității africane.

Între timp, Joseph Murumbi, conducătorul delegației, a sosit la Washington. La sediul ambasadei R.A.U. au început numaidecît convorbiri între ambasadorii africani. După informații din cele mai sigure, americanii au fost socotiți de o frază, rostită de Diallo Telli, secretarul general al O.U.A., definind, la Nairobi, delegația O.U.A. drept „o delegație de pace plecînd într-o țară care se pregătește de război”. Accesată afirmație a fost dezmintită mai târziu, dar oficialitățile din Washington s-au simțit puse în postură de acuzați amenințați de un rechizitoriu violent...

Mal mult, trimiterea delegației

O.U.A. a fost privită ca inoportună, tinîndu-se seama de apropiatele alegeri prezidențiale. Inițiativa africană n-ar putea fi exploatată cumva de Goldwater, care să arate că, în pofida ajutorului acordat Africii de către Statele Unite, poziția acestora pe continentul african este compromisă în mod grav, de vreme ce o delegație reprezentînd 34 de state sosește la Washington pentru a critica politica partidului democrat de guvernămînt și pentru a cere „retragerea” ajutorului american acordat Congoului?

În sfîrșit, unele oficialități americane pretindeau că au vrut să evite ofensarea guvernului congolez care s-a opus trimiterii delegației la Washington. Ambasadorul american la Leopoldville nu a avertizat oare Departamentul de stat că președintele Kasavubu și Chombe privesc orice discuție dintre americani și O.U.A. drept un „gest neamical” din partea Statelor Unite?

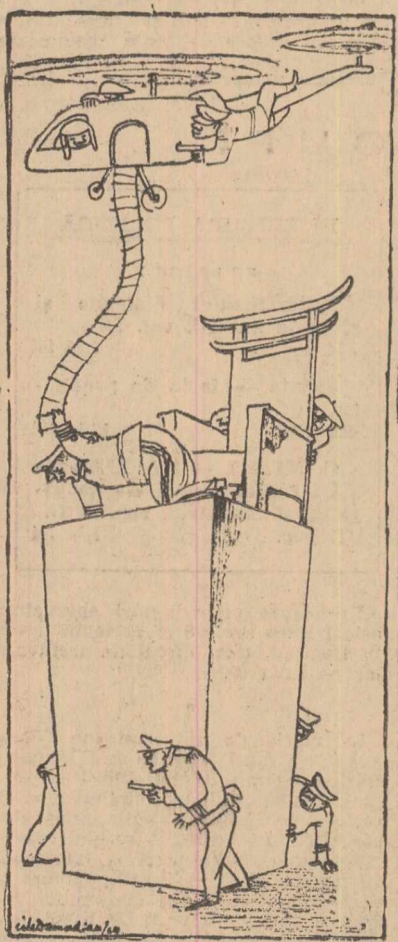
În timp ce diplomații africani cîntăreau toate aceste argumente „americane”, Departamentul de stat al

Chombe e supărat...

PARIS 10 (Agerpres). — Sosit la Paris, de la Cairo, unde nu i s-a permis să participe la Conferința țărilor neangajate, primul ministru congolez, Moise Chombe, a declarat într-o conferință de presă că este supărat de modul în care a fost tratat în R.A.U. El a adăugat însă că guvernul său nu va rupe relațiile diplomatice cu R.A.U., deoarece aceasta ar putea determina guvernul R.A.U. să stabilească relații diplomatice cu guvernul

de la Stanleyville, condus de Cristophe Gbenye. Chombe a spus că va cere convocarea, la nivel înalt, a Organizației Unității Africane, care să „condamne” atitudinea adoptată față de el de către guvernul R.A.U.

În același zi însă, conducătorii delegațiilor țărilor africane la Conferința țărilor neangajate au adoptat o rezoluție arătînd că atitudinea luată față de Moise Chombe la Cairo, corespunde întru totul poziției tuturor țărilor africane prezente la conferință.

Evitarea loviturii de stat — o problemă de încredere
Desen de CIK DAMADIAN

schimbări de putere în guvern sau în corpul de comandă. Stabilitatea instabilității sau impasul durabil au devenit nota dominantă a vieții politice sudvietnamite. Și dacă ieri sau alături nu a avut loc o lovitură de stat, potrivit observatorilor „ea plutește în aer”. Generalul Khan, iluzoriul premier saigonez, este amenințat ceas de ceas cu surpriza unei loviturii militare. Într-un asemenea mod încît premierul nu mai doarme acasă, ci la Saint Jacques, pe coasta oceanică.

Cum ar putea fi prevenită o lovitură de stat la Saigon? Observatori politici, consilieri tehnici, ziariști își pun obsedat această gravă întrebare, căreia generalul Khan pare să-i răspundă printr-un larg complex de măsuri eficiente și drastice. Să vedem...

1. Aducerea Batalionului special nr. 1 la Saigon, pentru a face față situației.

Dar dacă Batalionul nr. 1, în loc de a controla situația, pune mina pe putere, ocupînd Palatul prezidențial, Radioul, instituțiile centrale?

2. Va fi adus în capitală și Batalionul special nr. 2, cu misiunea de a supraveghea manevrele Batalionului nr. 1.

Dar dacă acest Batalion se alătură primului și, împreună, pun mina pe putere? Sau dacă Batalionul nr. 1 pornește „acțiuni subversive”, este oare în măsură doar Batalionul nr. 2 să-i țină piept?

3. În capitală va fi adus urgent Batalionul special nr. 3 cu misiunea de a supraveghea atît primul cît și al doilea batalion și, la nevoie, de a se uni cu unul pentru a-l zdrobi pe celălalt. Dar dacă acest Batalion se va alătura nu „forțelor disciplinate” ci celor „subversive”?

4. În suburbiile Saigonului trebuie amplasate, în permanență, stare de alarmă, efectivele unei divizii speciale care să poată interveni la nevoie, în punctul nevralgic. Numai că șeful acestei divizii ar putea contrabalanșa forța celor trei batalioane și pune mina pe putere, așa cum a făcut-o la 13 septembrie, generalul Lam Van Phat.

Este limpede: „complexul de măsuri” trebuie să înceapă cu corpul de comandă.

5. Așadar, generalii indezirabili trebuie să fie destituiți, ca generalul Phat, fie trimiși în „diplomație”, ca generalul Khien, pînă recent membru marcant al triumviratului saigonez (Minh, Khan, Khien). O asemenea măsură ar duce însă la evaporarea armatei: generalii merg, din ordin, în diplomație, iar soldații (aproximativ 500 pe lună) merg, fără ordin, la partizani.

6. Există o soluție decisivă: în locul generalilor indezirabili, a căror destituire în diplomație este insistent cerută de tinerii ofițeri, pot fi aduși din exil generali fosti indezirabili. Generalul Tran Van Min este numit deci comandant al armatei, în locul lui Khien. Dar generalul Min, participant la răsturnarea regimului diemist, a fost, după aceea, îndepărtat de la putere ceea ce l-a făcut un profund nemulțumit, putînd în orice moment să ia, ca primă măsură de precauție, cu asalt capitala. El ar putea fi însă îndepărtat supravegheat de colonelul Phin, om de încredere, însă, din păcate, rudă apropiată a generalului diplomat Khien. Logica impune ca și colonelul Phin să fie urmărit, să zicem de maiorul Tram, numai că tînărul ofițer, religios fanatic, întreține relații strînse cu anumite cercuri budiste a căror aversune anti-khanistă se manifestă la lumină zilei acuzînd guvernul saigonez de „alinare pro-catolică”. Pe urmele lui Tram poate fi pus înimșul locotenent Bing, cu toate că, dacă te gîndești bine, el ca nepot al fostului vicepremier Do Man, ar putea trăda misiunea și comunica totul generalului Min. În plus, are unele relații suspecte cu cercurile catolice care, nemulțumite de atitudinea probudhistă a generalului, vorbesc tot mai insistent de o iminentă lovitură de stat. Potrivit logicii reacției în lanț, locotenentul ar putea fi supravegheat de sergentul Tham, dar acesta, împreună cu soldații lui, ar putea trece în bloc de partea patrioților.

Total ar fi lesne rezolvat dacă generalul Khan ar putea găsi oameni de încredere.

S-o luăm, așadar, de la capăt. Cerevasăzică, Batalionul special nr. 1...

ION CIRJE